

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

Nr. 14 (1573) 1980 BALANDIS - APRIL 3 • LIETUVIŲ SAVAITRASTIS — LITHUANIAN WEEKLY • 2185 STAVEBANK RD., MISSISSAUGA, ONT. L5C 1T3, CANADA • Tel. (416) 275-4672 • 30 ct.

Meilė stipresnė už mirtį

A. RUBIKAS

I
Kartą vienas šviesuolis yra klausęs šio straipsnio autorių: argi galima žmogui, susipažinusiam su moderniaisiais gamtos mokslais, tikėti į kūno iš numirusių prisikėlimą? "Kūnu" jis suprato kapuose palaidotą lavoną.

Sv. Raštas nekalba apie atgavimą kapuose gendancio lavono. Tiesa, laiškė romėnams Paulius sako, kad Dievas "atgaivins jūsų mirtinguosius kūnus" (8, 11). Tačiau kūno apaštalas suprantą ne kokią medžiaginę žmogaus dalį — tai, kas nėra siela, o visą žmogų. Juo labiau jis kūnu suprantą ne kapuose gendantį lavoną.

Štai jis kalba apie prisikėlimą nukryžiuoto Kristaus. Iš tikrųjų prisikėlęs be kūno Kristus jau nebebūtų tas kentėjęs prikalbas prie kryžiaus medžio. Tačiau paties apaštalo žodžiais, Prisikėlusiojo kūnas yra "garbingas" kūnas, palyginus jį su žemišku "varganu kūnu", palenktu skausmui ir mirčiai.

Tada apaštalas sako, kad prisikėlęs Viešpats "pakeis mūsų varganą kūną ir padarys jį panašų į savo garbingąjį kūną" (Fil. 3, 21). Tą skirtumą tarp esamų ir būsimų kūnų jis ypač pažymi šitoki klausimu: "Kaip bus prikelti mirusieji? Su koku kūnu jie pasirodys?" (1 Kor. 15, 35). Ir aiškina jis tą skirtumą sėkla, kuri mirdama atneša naują vaisių. "Neišmanėli! Ką tu pasėji, neatgimsta, jei prieš tai nenumiršta" (1 Kor. 15, 36). Taigi žemiškajam kūnui yra skirta mirti kaip sėklai.

Šiuo apaštalo palyginimu žmogaus mirtis, gamtinė mirtis nėra žmogaus prisikėlimo iš numirusių priešingybė, kaip tai atrodytų vadovaujantis gamtos mokslais. Apaštalas tvirtina, kad tarp palaidoto kūno ir prisikėlusiojo bus skirtumo, kaip tarp sėklos ir iš jos kilusio vaisiaus. "Taip ir su mirusiųjų prisikėlimu. Sėjamas gendantis kūnas, kelias negendantis. Sėjamas prastas, kelias garbingas. Sėjamas silpnas, kelias galingas. Sėjamas juslinis kūnas, kelias dvasinis kūnas" (1 Kor. 15, 42-44). Taigi miršta gendantis, prastas, silpnas, juslinis kūnas, o kelias negendantis, garbingas, galingas, dvasinis kūnas! Tai jau nebebus dabartiniai "kūnas ir kraujas", kurie "genda" (1 Kor. 15, 50), tai jau nebebus dabartinė žmogaus egzistencija.

I prisikėlimą iš numirusių tad negalima žiūrėti kaip į Lorziaus ar Naimo našlės sūnaus lavoną atgavimą. Šie atvejai reiškia grįžimą į žemiškąjį gyvenimą. Prisikėlimas iš numirusių bus perėjimas kiton, nežemiškon plotmėn: "Mes žinome, kad mūsų žemiškosios padangtės būstui suirus, mūsų laukia Dievo būstinė, ne rankomis statyti amžinieji namai danguje" (2 Kor. 5, 1).

Antra vertus, prisikėlimo iš numirusių negalima suprasti kaip buvusio žmogaus sunaikinimo mirtyje, po jos sukuriant naują žmogų iš nieko (ex nihilo), tarsi naujasis nieko bendro neturėtų su pirmuoju. Apaštalas Paulius kalba ne apie žmogaus sunaikinimą ir naujo kūrimą, o apie pakeitimą: "mirusieji bus prikelti jau negendantys, ir mes būsime pakeisti. Juk reikia, kad šis gendantis kūnas apsvilktų negendamybėje, šis marus kūnas apsvilktų nemarybėje" (1 Kor. 15, 53). Taigi nei buvęs žmogus nebus mirties sunaikintas ir po to naujas sutvertas, nei koks kapuose pakastas lavonas nebus vien atgaivintas. Čia eina kalba apie augštesnę, kilnesnę plotmę, apie "mūsų kūno atpikimą" (plg. Rom. 8, 23),

apie "kūrinijos išvadavimą iš pragaisties vergovės ir išsigijimą Dievo vaikų garbės laisvės" (plg. Rom. 8, 21).

Evangelijų pasakojimai apie Kristaus prisikėlimą tai aiškiai rodo, kad prisikėlęs Viešpats yra perėjęs į ne rankomis statytus amžinuosius namus ir palikęs žemiškosios padangtės būstą, kuriame viešpatauja gamtos dėsnių, cheminiai ir biologiniai, ir galų gale mirtis. Todėl ir susitikimai su prisikėlusiu Kristumi yra jau "apsireiškimai". Išganytoja, prisikėlusį, galima regėti tada, kai Jis Pats tokio regėjimo galimybę suteikia ir kai žmogaus širdis jam atsiveria tikėdama ir mylėdama. Todėl evangelistai, aprašydami prisikėlusio Viešpaties apsišiekimus, patenka nepaprastai įtampon tarp regimo ir neregimo pasaulio. Galėtų net kilti išpuolis, kad jie pradeda patys sau prieštarauti: jie Viešpatį mato ir vėl nemato, jį paliečia ir vėl jo netenka, jį atpažįsta ir kartu nepažįsta (kaip tie du mokiniai pakeliui į Emauso kaimą). Tačiau vieną dalyką jie visi sutartinai teigia: prisikėlęs Viešpats yra tas pats, žemiškojo gyvenimo dienomis jį pažintas, ir vis dėlto jau kitoks. Jis, sako jie, "pakeis mūsų varganą kūną ir padarys jį panašų į savo garbingąjį kūną" (Fil. 3, 21). Žmonės taigi kelsis ne gamtos įstatymų, o Prisikėlusiojo galybės dėka.

Tačiau kodėl jie kelsis?

II

Senojo Įstatymo Giesmių Giesmėje yra pasakyta: "Meilė stipri kaip mirtis" (G. Gies. 8, 6). Iš tikrųjų meilė yra būdinė, kad ji nenori nusilekti laiko užtvaroms. Ji veržiasi pro jas, ji reikalauja amžinybės, ji nenori pasiduoti mirčiai. Meilė — kaip tik ji — šaukiasi prisikėlimo iš numirusių, gyvenimo po mirties.

"Dievas taip pamilo (žmonių) pasaulį, jog atidavė savo vienatinį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, neprazūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą", sako Sv. Raštas (Jono 3, 16). Pasirodo, kad Dievo meilė žmonėms yra tokia gaivališka, jog ji nesustojia net ties mirties užtvara, ji pralaužia ir ją, ji sugriauja gamtinės mirties galybę, norėdama, kad pamiltas žmogus amžinai gyventų. Dievo meilė žmogui yra amžina, kaip ir viskas pas Dievą yra amžina. Ji tad padaro žmogų amžinu ateityje.

Iš Dievo meilės žmonėms kyla žmonių nemirtingumas. Jo negali garantuoti jokia šio pasaulio jėga, jokia šio pasaulio evoliucija, žmogaus nemirtingumas yra galimas tik išsiveržiant žmogui iš cheminio bei biologinio gamtos procesų ar jų grėsmės, tik pakilus virš medžiaginio kosmoso ar jo evoliucijos, tik patekęs kiton plotmėn, apie kurį kalba Apreiškimas ir kurioje viešpatauja "Dievo vaikų garbės laisvė" (Rom. 8, 21).

Kartais gana skaudūs žemiškojo gyvenimo patirtis rodo, kad žmogiškoji meilė yra bejėgė ir labiausiai mylimo žmogaus mirties akivaizdoje. Dieviškoji gi meilė ne: "Aš išgelbėsi juos iš mirties galios, išvaduosi juos iš mirties. O mirtie, aš būsiu tavo mirtis" (Os. 13, 14).

Didžiojo Penktadienio žiaurių įvykių prisilgti do Kristaus mokiniai ejo į Emauso kaimą. Ne teisybė, melas, smurtas, meilės stoka ir kančia bei galų gale ta gėdinga jų mylimo Asmens mirtis ant kryžiaus! Tai jiems buvo per daug. Savo širdgėlą jie išsipasakoja "nepažįstamam" bendrakaieliui. Iš jų žodžių aidai nevilts. Jie jaučiasi pastatyti į žiaurios gyvenimo tikrovę, apsupty negando ir nusiminimo. Ir kokia nepakeliama būtų buvusi (Nukelta į 2-rą psl.)

Ilustracija, kurioje dail. D. STONCIUTE-KUOLIENE išreiškia Kristaus Prisikėlimą pagal A. JASMANTO to paties pavadinimo eilėraštį: "Pavasaris, o Viešpatie, pas mus! Atvožęs juodus arimus, žalių rastių prirašysi: ir kilis giesmė lyg vyturėliai, upeliai užaus ir skardens, kad iš numirusio akmens kalnelių šypsenoj mums prisikėli."

Krikščionies viltis ir Prisikėlimas

Bevilteje visuomenėje viltis ypatingai reikalinga

VERNON R. SCHREIBER

Tuomet Viešpats tarė: "Tu nebebusi vadinamas Jokūbu, bet Izraeliu, nes rungeisi su Dievu, su žmonėmis ir laimėjai." Jokūbas paklausė: "Meldžiu, pasakyk savo vardą". Viešpats betgi tarė: "Kodėlgi klausai mano vardo?" Čia jis palaimino jį. Jokūbas pavadino tą vietą vardu Peniel, sakdamas: "Nes mačiau Dievą veidas į veidą ir išlikau gyvas." Saulė patekėjo virš jo, kai ejo per Peniel šluobdamas, nes buvo rašas" (Genezė 32, 28-31).

Anuomet, kai sanatorijos buvo vienintelė pagalba džiovininkams, turėjau pokalbį su moterimi, sirgusia ana nelemta liga. Primindama vieną psalmių posakį, kurio niekad nepamiršiu, ji pažvelgė į langą ir tarė nusišypsodama: "Ten yra gyvyčių šalis." Ji dar vaikštinėjo, kvėpavo, bet buvo mirusi vilčiai.

MIRUSI VILTIS IR MIRĖS DIEVAS

Tikėjimo rungtis, kad, Dievui padedant, mūsų laukia "dar garbingesnė diena", kaip sako giesmė, tebevyksta ir dabar. Tai rodo neseniai atskleistas faktas, kad antra dažnumu jaunųjų mirties priežastis yra ne kuri mirtina liga ar įprastas narkotikų bei alkoholio vartojimas, o savižudybė. Ją pralenkia tik tai pripuolamos mirtys, tačiau kas žino, ar visos tos "nelaimės" nebuvo sąmoningos ar nesąmoningos jaunų žmonių pastangos viską baigti?

Psichiatrai sako, jog kaikuariais atvejais gyvenimo įtampa galėjo būti labai didelė, tačiau augantis polinkis į savižudybę nėra padidėjusios įtampos išda-

va. Jų manymu, to reiškinio priežastis yra depresija, kurios paliestas, jaunimas mano, jog "nėra kuo pasitikėti". Dėlto jaunuoliai atsisakė gyventi. Jie nieku nepasitikė. Jiems nebėra galimybės sulaukti "dar garbingesnės dienos". Jie jau yra pusiau nugrimzdę mirtin. Tačiau jie nėra išimtis ramiai atrodančiame tautos gyvenime. Jie yra suaugusių aplinkos tuštumo atspindys. Mūsų krašte (JAV) vilts rodiklis yra nuslinkęs labai žemai. Lentynos, pažymėtos žodžiais "viltis", "pasitikėjimas", "vizija", yra beveik tuščios. Milijonai yra mirę vilčiai ir Dievui.

Gavėnios metu skaitėme apie gyvenimą žmogaus, kuris buvo tiek priartėjęs prie mirties vilčiai ir Dievui, kiek tai žmogui įmanoma. Jis buvo hebrajų patriarchas, kurio gyvenimas buvo pilnas bandymų, panašių į mūsų. Jūs žinote ką jis pergryveno bei jautė, jeigu esate patyrę savo vilčių pabaigą, jeigu esate pergryvenę baimę, kad ilgų metų darbas gali čia pat nueiti niekais, jeigu kas nors iš jūsų artimųjų buvo mirties pavojuje.

Labiausiai pažymėtina, kad Jokūbas savo gyvenime pagaliau išvėlgė tiesą, jog gyvena ne Dievui, o sau. Tai buvo momentas, kai jis būtų galėjęs prabilti žodžiais, kuriuos kadaise ištare kitas didis Dievo vyras šv. Augustinas, pažvelgęs į savo praejusį gyvenimą: "Toks buvo mano gyvenimas. Bet ar tai gyvenimas?" Atsakymas buvo ne! Daug kas, ką mes vadiname gyvenimu, nėra gyvenimas. Tai yra mirtis. Gyvenimas nėra savo norų vykdymas. Gyvenimas

yra Dievo valios vykdymas. Ir kai mano nevilts arba mano sprendimas paneigia Dievo asmeniniam gyvenime, aš tuo atveju pasirenku mirtį. Aš tada esu miręs. Lieku atskirtas nuo gyvųjų šalies.

NAUJAS GYVENIMAS

Kažkas gražino Jokūbą į gyvųjų šalį ir padarė visai naują žmogumi. Ir tai įvyko ne dėlto, kad jis pats kažką specialaus būtų padaręs. Jam taip pasidarė. Dievas įžengė į tuščią ir baimės pilną gyvenimą. Galėstinio atleidimo ir atnaujinimo akto Dievas davė Jokūbui naują veidą ir naują vardą. Jis tarė: dabar Jokūbas turėtų būti vadinamas "Izraeliu".

Jokūbas pagautas džiaugsmo bei nuostabos, tarė: "Aš mačiau Dievą veidas į veidą..." (Gen. 32,30). Šis jo sakiny s nereiškia, kad Jokūbas būtų galėjęs su poliaroidiniu foto aparatu užfiksuoti matytą veidą ir sakyti: "Štai, žiūrėkite, aš padariau Dievo nuotrauką!" Sakiny "aš mačiau Dievą veidas į veidą" turi daug gilesnę reikšmę arba neturi jokios. Vidurinių Rytų žinovas aiškina, jog šis sakiny yra susijęs su to krašto kalba. Kai ten kas nors sako gyvenas "po kito veidu", reiškia jis yra jo tarnas, pasitikįs jo globa. O kai Jokūbas nori tai išreikšti, taria: "Dievas pasidarė man realus. Dabar aš jį pažįstu. Jam galiu viską patikėti. Tarnausiu aš jam visa savo širdimi."

"Mes matėme Dievą veidas į veidą Jėzuje" — yra taip pat džiugus pareiškimas kiekvieno tikinčiojo Vėlykų rytą. Geroji (Nukelta į 2-rą psl.)

Tikėjimas ir meilė

VELYKINIS SUSIMĄSTYMAS

J. KUZMICKIS

Nuostabu, kaip marksistinio realizmo drumzlinu vandeniu permirkę poetai su V. Palčinskaite jaučia savo "apvirtusį nepataisomą pasaulį" ir šaukiasi motinos vaistažolių: jos gal sugrąžinti "pasitikėjimą" ir "grąžinti sparnus ir ilgesio vandenį" (Vaisinė su gulbe).

Dar dramatiškiau egzistencinės problemos varsto Ald. Puišytė: "Buvau. Esu. Ar būsiu?" Klajoklės minties kibirkštys degina mirties realybę: "Ateina metas — gulksis po susiraižusių šaknų skliautu". Ji kreipiasi į saugią gyvenimo savoką, meldama vieno: "Neleisk apakt meilu, neleisk apkursti neteisybę". Poetė išdrįsta rizikuoti net valdančiųjų bausmė: "Nuplak erškėčiais — nedejuosiu, duok tik man atsigert skaidraus tiesos vandens, suvok padėk, kodėl esu, ar būsiu". Būdama motina, rūpinasi net "kraujo medžio žiedu kūdikiu", kad tas gyvenimas palaimintų, nušviestų jo kelią, nežinomybė glūdinči:

Neslėpkim. Kalbėkim ir jiems apie troškulį skaudų, kurio nenumaldavo vanduo vienadieš.

Tarsi atsitokėjusi poetė ragina "netikėti taisybe ir nebūtimi", nes "yra tamsio šviesa lyg parlamutro suspindęs kiaukutas gilybė marių".

Tie, kurie giliau negalvoja

ir, palikę krikščionybės jiems nesuprantamus tiesos aruodus, tiesia tuščias rankas ir marksizmo sėslus daugžodžiavimo vandenį ar nusibasto iki islamo "išminkinti" pasimokyti medituoti, daug kam pakiaša klausimą, kodėl Kristus, miręs už mus visus, tarsi magnetas, nepitraukia prie savęs. Fr. Mauriac, liedamas šį paradoksą, nesuvirudamas tvirtina: "Dievas yra meilė, dėl to Jis gali būti atmes-tas. Jei jėga veržtųsi į savo kūrinis, Jis nebūtų Dievas; ir žmogus nebūtų besididžiuojančiu individui, kuris vienintelis visoje kūrinyje gali pasukti savo galvą iš kairės į dešinę atsisakyti ženkli. Visas krikščioniškasis gyvenimas glūdi šitame pritarime, kuris kartą duotas ir niekad neatšaukiamas: jokia meilė jėga neima tų, kuriuos myli". Meilė stengiasi prarūsti patrauklumo masinančiais žiedais, pakvipti išjautimo, supratimo ir pagalbos kerinčiu kvapniui, nes jį, pasak šv. Pauliaus, "kantri, maloninga, nepavydi, neįieško savo naudos, pamiršta kas buvo bloga" (1 Kor. 13, 4-5).

Tokia nesavanaudiška meile alsavo Jėzus Kristus, atėjęs į pasimetusių žmonių bendruomenę: "Mes iš to pažinome Dievo meilę, kad Jis už mus paaukojo gyvybę" (1 Jon 3, 16). Pažinę Jo bekompromisingą meilę, užtikę tiek daug jos pėdsakų ligomis ir nesėkmėmis paženklintoje buityje, pradėdame šiek tiek aiškiau pažinti Kristų ir savimingai visu meilės jausmu, kaip gėlės į saulę, orientuotis į Jį.

Tačiau Paskalis visus, kurie su dramatiška poete išdrįsta teigti — "nesakyk, kad nėra kuo tikėti", nuramina šia paradoksiška mintimi: "Kas įieško Dievo, tas jau Jį atrado". Kas įieško Jo ne tik kaip skraidantis paukštis žodžiu, bet "darbu ir tiesa", stengiantis vykdyti Jo įsakymą, "kad tikėtume Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą ir mylėtume vieni kitus, kaip Jo įsakytą" (1 Jon 3, 23).

Kristaus Prisikėlimo šventės

proga nuoširdžiai sveikiname visus tautiečius, linkėdami gyvai

pajusti krikščioniško džiaugsmo dvasią ir atgaivinti viltį,

vedančią į kiekvienos širdies ir pavergtos Lietuvos prisikėlimą

"TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI"

TEVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

2185 Stavebank Road, Mississauga, Ont. L5C 1T3, Canada
Telefonas (416) 275-4672

Leidėjas: Kanados Lietuvių Katalikų Kultūros Draugija "Žiburiai"
Redaguoja: k. dr. Pr. Gaidamavičius ir Vyt. Kastytis

Metinė prenumerata \$14, pusmetinė — \$7.50. Rėmėjo prenumerata \$20.
Skelbimai ruošiamam numeriui priimami iki ketvirtadienio. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Rankraščiai taisymsi redakcijos nuožiūra. Autorių pasirašyti straipsniai nebūtinai reiškia redakcijos nuomonę.

The Lights of Homeland — Lithuanian Weekly

Published by Lithuanian Canadian R. C. Cultural Soc. "Žiburiai", Inc.
Subscription rates: \$14.00 per year, \$7.50 per 6 months. Deadline for advertisements — Thursday. Second class mail registration number 0509.

Belaisvių Velykos Lietuvoje

Atsiminimai vokiečių kareivio, patekusio į sovietų nelaisvę ir išbuvusio Lietuvoje trejus metus

Negalima paneigti, kad per maža to, ką aš ligi šiol padariau įvykdyti didžiai prieaikai. Retkarčiais, esant progai, galbūt aš padėjau Raudonajam Lietuvos Kryžiui paruošti pranešimus (Juppas savo laiku toki pranešimą padarė iš Koelno). Tikrai turiu prisibijoti, kad ne užsitraukčiau baumsės, apie kurią kalbėjo Brendas (jis buvo iš Volfenbiutelio).

Anais laikais, sėdėdamas ant apsnigto medžio kamieno, siaurame praėjime tarp rastų, jis pasakė štai ką: "Teįstringa mums kiekvienas kšnis gerkleje, kai mes vėl sėdėsime prie pilnų dubenų".

Bet prieš tai dar turiu kažką papasakoti.

Kai 1948 m. žiemos šalčiai sumažėjo, persikėlėme į stovyklą P., ir mažą mielą miestelį Lietuvoje, kad pastatytume pastogę pašarui, kuris buvo surenkamas iš aplinkinių ūkininkų.

Kitos dienos rytą, mums atvykus, atėjo inžinierius rusas ir paskirstė į darbus, bjauriausiai keikdamasis po kiekvieno pasakymo žodžio. Pritariamai klausėmės jo kalbos, nes rusiškai keiktis ir mes gerai mokėjome. Inžinierius atrinko tuziną vyrų. Kadangi ir Juppas toje grupėje buvo, tai ir aš paskui jį. Tiesa, inžinierius piktai stvėrė man už rankovės, tačiau, kai aš "rusiškai" pamosikavau rankomis, jis mane paleido.

Is kažkur išnoro labai, labai senas, susikūprinęs sargybinis. Jo šautuvas kabėjo ant nugaros pririštas virve. Apšvilgęs mus gero linkinčiomis akimis, iškviečiamai pamojo ranka ir išėjo į priekį vartų link. Vedė jis mus į miestelio viduryje esančią lentpjūvę. Milžiniška aikštė. O jau rastų, rastų! Išvaizdus pjūklas, o greta mūrinėje patalpoje didelė šilta, garinė mašina. Reikia paminėti, kad ant jos juodo kūno buvo lentelė su užrašu: "Maschinenfabrik J. Schulze, Leipzig". Mes ją tuojau pamilojome, nes ji buvo iš Vokietijos, o be to, skleidė malonią šilumą, kai valandėlei baigdavome darbą su rastaus lauke. Mašinistas buvo mažo ūgio lietuvis. Visi, kurie čia dirbo, buvo lietuviai.

Išbuvo šioje vietoje ilgai. Ir tai nebuvo "blogi laikai". Kai rytą ateidavome į darbą, mūsų sargybinis iškviečiamai pamojo ranka ir sušukdavo: "Ein Kamerad dawai!" Vienas, kuris mąnydavo esąs tam tikęs (tai buvo ne betkoks menas), išėdavo į priekį. Dažniausiai tai būdavo siuvėjas iš Badeno. Jis užsikabinavo du maišus ir išnykdavo tvoros spragoje. Eidavo jis pas savo klientus, kurių turėjo daug, atidžiai sekdamas, kad vieną kartą lankytų vienus. Kitą kartą kitus. Jis išnykdavo ir kol sugrįždavo niekas nežinodavo kuo visa tai baigsis. Rusai

slankioja! Policija! Kariškiai! Jeigu kurį pagaudavo, su konvojumi grąžindavo į stovyklą ir, žinoma, būdavo "smarvės". Po tokio įvykio ir galbūt tik dėl to mūsų sargybinis būdavo ilgą laiką piktas.

Apie pietus, maždaug 3 val., pasiustasis sugrįždavo. Buvo garbės reikalas, kad maišai būtų pilni — duonos, geros duonos, šiek tiek lašinių (jie turėjo didelę paklausa), svogūnų, ragintų agurkų.

Juppas dalindavo. Rūpestingai skaičiuodamas, jis sukradavo ant milinės 13 krūvelių, kiek toliau 14-tą. Toji kuri laiką likdavo nepaliesta. Ji išnykdavo tik tada, kai mes nusiskudavome (juk ir sargybinis išalksta).

Ten bebūnant, atėjo Velykos. Velykos lietuviškame miestelyje.

Ir taip atsitiko, kad mes 13 vyrų Didįjį Seštadienį, apie 4 v. p. p., sėdėdami ant dviejų rastų siaurame praėjime prisiekėme. Ant apsnigto žemės buvo pastiesta milinė. Ant jos buvo 13 krūvelių surankioto maisto. Kiekvienoje iš jų 2 margučiai (sargybinis gavo 3, nes toks jau buvo kiaušinių skaičius), 5 saldūs sausainiukai, kelios riekės pyrago, lašinių gabalas, lėkštės didumo, 3 svogūnai ir krūva duonos. Pradžioje sėdėjome visi be žado ir žiūrėjome į gėrybes. Po kiek laiko prabilo Juppas ir pasakė kalbą: "Jau treji metai esame diene krašte, ir nedaug buvo dienu, kai kas nors iš mūsų nebūtų gavęs duonos iš lietuvių rankos. Pagalvokite apie S. 4000 vyrų! Ir kiekvienas beveik kasdien gauna gabaliuką duonos. Išsisus trejus metus (ir tai iš neturtingų žmonių!) Aš jums sakau, jei tai kuris nors iš mūsų pamirštų, tas neturi nė kibirkštėlės padarumo. Tikrai nė kibirkštėlės. Kai sugrįšime namo, papasakokime apie tai kiekvienam suktam žmogui. Tėvynėje tai turi žinoti visi. Lietuviai, žino Dievas, yra mūsų Raudonasis Kryžius". O Brendas pridūrė: "O kas to nepadarė, tam teįstringa kšnis gerkleje, kai mes vėl sėdėsime prie pilnų dubenų". Tai sakau ir aš.

Mes visi su tuo sutikome. Kiekvienas tada prisiekėme (negarsiai, suprantama, tokie kilnūs mes nebuvo). Tą priesaiką mažai kas prisiminė, todėl aš visa tai surašiau. Galbūt vienas kitas paskaitys. W. G. (rašiusiojo inicialai).

Vertė M. G. iš leidinio "Deutsche in Litauen nach 1945", išleisto Vokietijos Lietuvių Bendruomenės.

• Tragiška mūsų istorija, kaip tragiškas teisybės susidūrimas su neteisybe, kuriame neteisybė laimi prieš teisybę vien dėlto, kad ana fiziškai galingesnė. DR. J. GRINTUS

Mobawrk Furniture Ltd.

PILNAS NAMŲ APSTATYMAS

- * Elektros reikmenys
- * Televizijos aparatai
- * Skalbiamosios mašinos
- * Vaikų baldai
- * Įvairūs kilimai
- * Šaldytuvai
- * Valgomųjų kambarių apstatymas ir kt.
- * Siuvamos mašinos
- * Rašomos mašinėlės

Nemokamas pristatymas į namus.

KRAUTUVĖS:

Vakaruose — Rytuose —
137 RONCESVALLES Ave. 2448 DANFORTH Ave.
Tel. 537-1442 Tel. 699-4444

Krautuvės atidarytos nuo 9 valandos ryto iki 9 val. vakaro.

Iškilmingos pamaldos Kauno arkikatedroje Vengrijos kardinolo LASZLO LEKAI lankymosi proga 1979 m. spalio 12 d. Jose dalyvavo ir šie krikščionių Bendrijos pareigūnai (iš kairės): Maskvos patriarchijos žurnalo redaktoriaus arkivyskupas PITIRIM, Vilniaus ortodoksų vyskupas VIKTORIN, Vilniaus arkivyskupijos valdytojas kun. A. GUTASKAS, Telšių vyskupijos valdytojas kun. V. VAIČIUS, Kaistiadorių vyskupijos valdytojas kan. J. ANDRIKONIS. Pamaldose ta reta proga dalyvavo daug kunigų ir tikinčiųjų iš įvairių vietovių

Krikščionies viltis ir Prisikėlimas

(Atkelta iš 1-mo psl.)

šios dienos naujiena yra ta, kad Dievas visiems laikams atsiskleidė Jėzuse Kristuje. Prisiminkime anas pirmąsias Velykas. Ausiant nusigandusios ir liūdinčios moterys atėjo su kvėpalais mirusiajam. Ten jos išgirdo angelą sakant: "Nebijokite, aš žinau, kad jieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas. Jo čia nėra — prisikėlė, kaip buvo sakęs" (Mat. 28, 5-7). Jėzus grįžo į gyvųjų šalį ir tuo būdu atnešė naują viltį. Jis sutiko du savo nusiminusius mokinius, keliaujančius į Emaus. Mokiniai Jo nepažino iki duonos laužymo. Tiktai tada atsivėrė jų akys, ir jie skubėjo tai pranešti kitiems. Naujasis Testamentas žingsnis po žingsnio pasakoja, kaip susijaudinę Jėzaus sekėjai skleidžia tą žinią, pradžioje tik pašnibdomis, o paskui ir viešai. Jėzus grąžino jiems viltį, kad visų laukia dar "garbingesnė diena".

Pradžioje atrodė, jog Dievas nusisuko nuo Jėzaus. Susidarė žingsnis, kad nuodėmingas žmogus Jį galutinai pažemino, tačiau taip nebuvo. Žodis "Israel" reiškia "tą, kuris rungiasi su Dievu". Ta prasme Jėzus buvo tikras ir tobulas izraelis. Jis rungėsi su Dievu ir už Dievą, kad atpirktų tuos, kurie buvo prarasti. Kaip senovės Jokūbas, Jis, kuris atrodė parbloktas mirties, išėjo nugalėtoju. Ta savo rungtimi jis atlygino už visų žmonių nuodėmes ir sutraukė mirties grandines. Tai Jo prisikėlimo prasmė.

Šiandieną Dievas kalba mums, kaip kadaise kalbėjo Jokūbui. Jisai sako: "Taip, aš myliu jus, nežiūrėdamas kas esate ir kokio jūs praeitis. Šią savo meilę aš parodžiau jums savo Sūnaus akivaizdoje. Per Jį jūsų vardas tapo nauju ir yra įrašytas gyvenimo knygoje".

Matyti Dievą reiškia lyg ir pereiti iš mirties slėnio į gyvųjų šalį. O Kristaus prisikėlimo žinia įgalina mus tarti: "Aš mačiau Dievą!" Jokūbas tą vietą, kurioje susitiko su Dievu, pavadino Peniel, t. y. "Dievo veidas". Šiandieną Jėzus dėl savo prisikėlimo tapo mūsų Peniel.

NAUJA GYVENIMO VILTIS

Prieš keletą metų stipri drama "Saulėtekis Kampobelyje" vaizdavo jauną, stiprų Frankliną Delano Roosevelta, atostogaujantį savo vasarnamyje. Jo valia gyventi buvo išbandyta iki kraštutinės ribos. Reikėjo apsispręsti: visko atsisakyti ir pasitraukti iš luošo ūkininko gyvenimą arba grįžti į viešumą. Kai pagaliau ta krizė buvo įveikta, Rooseveltas prisipažino, kad ugnis, kurią jis turėjo pereiti, taip išbandė tikėjimo pajėgumą, kaip niekas kitas praeityje. Dabar jis buvo laimėjęs naują brandą bei ryžą. Tapo luošiu, bet kartu ir stipresniu žmogui.

Mūsų tekstas taip pat sako, kad Jokūbas žengė milžinišką žingsnį dvasinės brandos linkme. Po susitikimo su Dievu jis liko luošas visam gyvenimui. Tai nuolat priminė jam aną dvasinę įtampą asmeninės rungties su Dievu. Nors jis liko pažėistas bei paženklintas žmogus, tačiau pajėgus sukurti visas abejones bei svyravimus, pradedant pas-

tanga susitaikyti su savo broliu, kurį labai iškaudino prieš daugelį metų. Jokūbas nežinojo ar tai pavyks. Jis tik žinojo, kad jo pareiga jieškoti susitaikymo. Jieškojo jis jo apsiginklavęs tikėjimu į Dievą bei jo pagalbą. Jokūbas, kuris savo jaunystėje su panieka žiūrėjo į Ezavą, pagaliau stovėjo prieš savo broli. Žemai nusilenkė jam, pasiūlė taiką ir pasakė, kad Ezavo atleidimas būtų tarsi susitikimas su Dievu veidas į veidą (Gen. 33, 10). Jiedu susitaikė toje vietoje, ir išaušo nauja diena Izraeliui.

Mums taip pat užtekėjo saulė šį rytą, ir kiekvienas turime žengti naują žingsnį gyvenime, ir kurį reikia žvelgti su nauja drąsa. Galbūt teks sutikti asmenį, kurį niekinote, ir prisipažinti kaltu bei išsiprašyti; galbūt teks atsisakyti netikro dievo arba žvelgti mirties angelui į akis. Visi žinome, ką toks žingsnis reiškia asmeniniame gyvenime. Taipgi žinome, kad tokie užmojai dažnai pareikalauja nepaprastų kainos. Rinkdamiesi šį kelią, mes turėtume prisiminti, kad mums kelia nutiesė pergalės Jėzus. Jis nereikalauja iš mūsų daugiau nei pats reikalavo iš savęs. Kai Jėzus priešai jį užpuolė, Jis tarė: "Pasauliui reikia parodyti, kad aš myliu Tėvą ir darau taip, kaip jis įsako; tad kelkitės...keliaukime toliau!" (Jon 14, 31). Jo dėka mes galime žengti žingsnį nežinomybėn, kurion Tėvas skatina mus

Meilė stipresnė už mirtį

(Atkelta iš 1-mo psl.)

jų padėtis — be vilties, be pragiedrulo, jei ir tas nepažįstamas bendrakeleivis būtų buvęs tai pat bėgėjęs ir to paties likimo prislėgtas, kaip ir jie patys.

Bet tai buvo jų prisikėles Viešpats. Jis jiems staiga atveria naują erdvę, jokiais gamtos moksloais neprieita ir jokios gamtinės evoliucijos nežadama, nepatirta, nežinoma, ir sako: tegu jūs ir toliau kentėsit, tegu Jūsų Didysis Penktadienis ir toliau tęsis, tegu jūs pasigėsite meilės ir laisvės, — jūs nesate apsupti nenugalimo sielvarto bei nevilties be išeities. Už jūsų pečių yra naujas Dievo meilės ir laisvės pasaulis.

Apaštalas Paulius, panašų išgyvenimą turėjęs pakeliui į Damaską, šiaip jau labai iškalbingas, apie tą pasaulį galėjo tik tiek pasakyti: "Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui į galvą neatėjo, tai paruošė Dievas tiems, kurie jį myli" (1 Kor. 2, 9), kurie atsiliepia į Jo meilę.

Jis laiškė korintiečiams aiškina, kaip tą pasaulį yra suvokę, kaip patyrę: "Dievas mums tai apreiškė per Dvasią, nes Dvasia visa pažįsta, net Dievo gelmes. Dievo minčių nežino niekas, tik Dievo Dvasia. O mes gavome ne pasaulio Dvasią, bet iš Dievo einančią Dvasią, kad pažintume mums suteiktas Dievo dovanas. Apie tai ir kalbame ne mokytais žmogiškosios išminties žodžiais, bet tais, kurių išmokė Dvasia" (1 Kor. 2, 10-13).

eiti. Dėl Jo galime netgi geriau rinktis nežinomybę, negu jau žinomą vietą.

Niekad nėra lengva žvelgti į ateitį, tačiau mes galime tai daryti pamatę Dievo veidą. Prisikėlimo rytą. Kartą krikščionė moteris nuėjo į mirusios senos draugės būdėtuves. Laidotuvių namuose ji sutiko savo draugo dukrą. "O, kaip malonu Jus vėl pamatyti, nors ir liūdna proga". Dukra nusišypsojo ir tarė: "Priešingai, tokia proga tai nuostabus momentas! Pagaliau motina laimėjo pergalę!" Taip gali kalbėti tik tie, kurie matė Dievo veidą.

Vienas gražiausių Jokūbo gyvenimo įvertinimų yra išreikštas paprastoje, bet gilioje giesmėje "Mes kopiname Jokūbo kopėčiomis" ("We Are Climbing Jacob's Ladder"). Ten vaizduojama augštin žygiuojanti Dievo tauta, ir kiekvienas posmas baigiamas kreipiniu į tuos maldininkus, sakant "kryžiaus kariai". Toks yra gyvenimas. Žygis dar nėra baigtas. Laiptai nelingvi. Kopėčių viršūnė tebėra paslėpta debesyse. Bet mes žengiame. Dar nematome, bet žinome ateis laikas, kai matysime Dievo garbę ne prieblandoje, lyg veidrodyje, bet veidas į veidą. O jau ir dabar prisikėliame Kristuje mes matėme Jo garbę ir per Jį tikime, kad mūsų laukia "dar garbingesnė diena".

(Wrestling with God, Augsburg, 1979).

B. VYTIENE

Velykos

Velykos!
Vėl saulė ir gėlės,
nes šiemė Kristus
jau kėlė!

Pasveikinant auštantį
rytą, vėl paukščių
giesmės įrašytą,
kad laimė ir
džiaugsmas, atėjus
pavasariui,
puošia alėjas...

Linguoja šakelės
pavėjui, rodos, sako:
"Linksmiausių Velykų
linkėjimai!"

Optical Studio

OKULISTAS R. SCHMID

1586 Bloor Street West,
Toronto, Ont. M6P 1A7
(prieš Lietuvių Namus)
Telefonas 535-6252

Greitas patarnavimas, neaugštos kainos. Gaunami kontakto lęšiai (contact lenses).

A+A PETRUI LABUCKUI staiga mirus,

jo žmonai STASEI ir sūnui EDVARDUI reiškiu gilią užuojautą —

Petras Kuosa

London, Ontario

A+A ROMUI JONAČIUI

mirus, jo žmoną ALEKSANDRĄ, dukras IRENĄ ir LINĄ giliai užjaučiame bei kartu liūdime —

KLB Oakvillės apylinkė

A+A ELENAI INKRATIENEI

atsiskyrus su šiuo pasauliu, dukrai, žentui ir šeimai gilią užuojautą reiškia —

Hamiltono Aušros Vartų
parapijos choras

A+A PAULIUI VYSKUPAIČIUI mirus,

jo žmonai STEFANIJAI ir sūnui REMIGIJUI su šeima reiškiamo nuoširdžią užuojautą bei kartu liūdime —

B. A. Matulaičiai

Ilgų metų bičiuliui A+A DR. POVILUI GUDJURGIUI iškeliauvus amžinybėn,

gilią užuojautą reiškiamo jo gyvenimo draugei MARIJAI, dukroms — DAINAI, LYDIJAI, RŪTAI ir sūnui POVILUI —

M. L. A. Urbonai

Canadian Art Memorials Ltd.

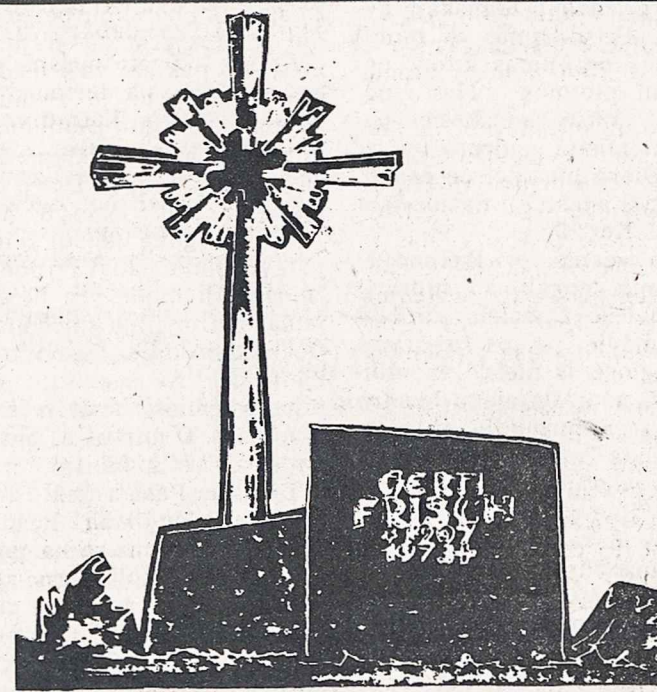
176 Lakeshore Road West, Port Credit, Ont. L5H 1G4

LOUIS TEMPORALE - oficialus skulptorius -
Bank of Canada, Bank of Montreal,
Bank of Nova Scotia ir Archives Bldg.
King George VI Niagara Falls

Atlieka įvairius kapų paminklų akmens ir skulptūros darbus — greitai ir meniškai, Užsakymus atliekame pagal projektus ir taip pat turime didelį pasirinkimą pagamintų paminklų lietuvių kapinėms

Užsakykite jau dabar, kad mes galėtume neskubėdami atlikti visą menišką darbą pagal pageidavimus.

Darbovietės telefonas 278-2757
Namų telefonas 278-4529

YONGE MEMORIALS LTD.

2044 YONGE ST., Toronto, Ont. M4S 1Z9
Tel. 487-2147, vakarais 445-8955
Meistriškas darbas, puikūs lietuviški projektai
ESTŲ PAMINKLŲ BENDROVE

Klevelando Šv. Kazimiero liuanistinės mokyklos mokiniai dalyvauja Vasario 16 programoje Nuotr. V. Bacevičiaus

Kelionė į San Casimiro miestelį

ALEKSANDRA VAISIŪNIENĖ

Kovo 2 d. Venecuelos lietuviams teko pergyventi retą susibūrimą San Casimiro miestelyje. Jau prieš mėnesį laiko kun. A. Perkumas po paskutinių pamaldų pranešė tautiečiams, kad yra organizuojama ekskursija į San Casimiro miestelį pagerbti mūsų tautos Globėjo. San Casimiro miestelis nuo Karako yra apie 90 km.

Kun. A. Perkumas nuvežė ir padovanoją vietos klebonui kun. William Villegas šimtą knygų apie šv. Kazimierą. Pasirodė, jie iki šiol nežinojo, kad šv. Kazimieras yra lietuviškos kilmės. Prieš keletą metų kun. A. Perkumas paprašė dr. Vytautą Dambra, kuris tuo metu dirbo Amerikos ambasadoje Venecuėloje, parašyti knygą apie šv. Kazimierą. Mat, daugelis Pietų Amerikos tautų turi klaidingą nuomonę apie šv. Kazimierą — laiko jį lenkų karaličiumi.

Į San Casimiro miestelį suvažiuo lietuvių iš Maracay, Valencijos, Barquisimeto ir Karako. Barquisimeto lietuviams teko padaryti automobilį iš viso 900 km ten ir atgal. Kai yra noras pagerbti savo tautos Globėją, tai net toks nuotolis neatbaido. Suvažiuo apie 90 lietuvių.

Į San Casimiro miestelį iš. Bronius Deveikis atvežė vyskupą Alfredo Rodriguez, Karako vyskupo padėjėją, ir kun. A. Perkumą, o į Karaką atgal parvežė paslaugus tautietis Ričardas Zavadzkas, nes Br. Deveikis tęsė kelionę toliau į Venecuėlos gilumą.

San Casimiro miestelis pastatytas gražioje vietovėje. Visą kelią mus lydėjo didesni ir mažesni kalnai, vietomis matėsi žaliuojantys miškai, kai kur išdžiūvusi ir išdegusi kelio pakraščiuose žolė. San Casimiro gyventojai verčiasi kavos, daržovių, vaisių auginimu, gyvulininkys-

te. Pats San Casimiro miestelis išvagotas kalnuotomis gatvėmis. Gyventojų yra 7.000, bet parapija su visomis aplinkinėmis vietovėmis priskaito iki 12.000. Prie šventovės — graži, švari aikštė, pavadinta Simono Bolivar vardu.

San Casimiro miestelis įsteigtas 1783 m. rugpjūčio 23 d., t. y. tais pačiais metais, kai gimė Pietų Amerikos išlaisvintojas Simonas Bolivaras.

Pamaldos prasidėjo numatytu laiku. Iškilmingas pamaldas laikė trys dvasiškai: vyskupas Alfredo Rodriguez, kun. A. Perkumas ir vietos klebonas. Vyskupas trumpai papasakojo lietuvių tautos tragediją, priminė mūsų tautos priespaudą, jos kovą už tikėjimą, apibūdino šios dienos atvaizdus lietuvių tikslą. Šv. Rašto ištraukas lietuviškai skaitė Petras Krikščūnas, o ispaniškai — jo sūnus studentas. Šventovė buvo pilna žmonių.

Mūsų jaunimas šventovėje buvo susodintas atskirai altoariaus šone. Lietuviškas giesmes giedojd gražiai ir skambiai, net buvo išmokę specialiai šv. Kazimiero garbei naują giesmę. Jaunimas buvo apsirėngęs tautiniais drabužiais. Pamaldoms pasibaigus, buvo sugiedoti Venecuėlos ir Lietuvos himnai.

Po iškilmingų pamaldų vietos klebonas pakvietė į kleboniją visą lietuvių grupę užkandžiams ir atsigalviniui. Vaisėse dalyvavo ir vsvk. Alfredo Rodriguez, susipažino arčiau su mūsų tautiečiais ir jaunimu, kuris gražiai padainavo keletą lietuviškų dainų.

Vietos klebono pasakojimu, išspidinga šventė mažame tropikų miestelyje paliks visiems vietos gyventojams ilgą ir neužmirštamą prisiminimą.

Atsigaivinus, jau buvo laikas pagalti kavos, daržovių, vaisių auginimu, gyvulininkys-

buvo patenkinti, kad turėjo progos pagerbti savo tautos Globėją tokioje tolumoje tropikų šalyje, išvaduotojo Simono Bolivar žemėje.

Padėkojome visiems vietos gyventojams už malonų mūsų priėmimą ir, gyventojų prašomi, tarėme ne sudiev, bet iki pasimatymo.

Vysk. A. Rodriguez paskolino man paskaityti knygą apie San Casimiro miestelio istoriją. Ji vadinasi "San Casimiro"; parašyta Eleasar Casado. Knyga išleista 180 metų San Casimiro miestelio įsteigimo proga, atspausdinta Karake 1963 m. Šioje knygoje radau istorines datus apie San Casimiro miestelio ir parapijos įsteigimą.

Ta vieta anuo metu vadinosi Guiripa, priklausanti Guiripos genčiai. Buvo pasakojama, kad vienam gyventojui pasirodė šventasis Lenkijos karalius. Po to gyventojų skaičius šioje vietoje pradėjo daugėti. 1783 m. gegužės 19 d. joje lankėsi prel. dr. Mariano Marti. Išgirdęs pasakojimą apie pasirodymą Šventojo, paskelbė, kad 1783 m. spalio 6 d. įsteigta miestelį vardu San Casimiro Guiripa. Tą pačią dieną buvo sustatytas ir įsteigimo aktas.

Pirmuoju tos parapijos klebonu buvo Br. Rafael de Zarate. Parapijoje buvo tik 800 asmenų. Dabartinė San Casimiro šventovė pastatyta 1891 m.

"Religion" laikraštis Karake, kurį redaguoja vysk. Delgado, šv. Kazimiero šventės proga pirmame puslapyje įdėjo sveikinimą ir trumpą šv. Kazimiero aprašymą. Be to, šis dienraštis 5-me puslapyje išspausdino ilgą aprašymą apie tą šv. Kazimiero šventę, išskeldamas Lietuvos šventojo dorybes ir Venecuėlos lietuvių dalyvavimą minėto miestelio šventėje. Prie aprašymo pridėjo ir vieną nuotrauką, kurioje matyti šv. Kazimiero statula.

— Leiskite mažutėliams ateiti pas mane.

Berniukas pašoko, lyg būtų pastumtas — ne, tai senoji tarnaitė atgal jį traukė, tačiau jis žengė pirmyn su vaikais. Jie buvo visai mažiukai, kurie greičiau ejo keturiomis negu ant dviejų kojų. Buvo ir tokių, kurie iš nedrąsos ar smalsumo žengė įsikandę pirštukus, ir kiek augsni. Visi artinosi prie žmogaus, kurio rankos buvo ištiestos juos pasitikti. Nors jis nepaėmė nei vieno ant rankų, berniukas jautė, jog kiekvienas yra apglėbtas ir priartintas.

Žmogus kalbėjo miniai, jog kiekvienas, kuris nori pasiekti dangaus karalystę, turi būti užimtas sielos, kaip kūdikiai.

Berniukas pasijuto be galo ramus, laimingas ir norėjo būti su juo. Ir kai grįžo į namus, įsėjojo kunigo Kajafo. Jis nebijojo, nes kū buvo buvęs su Tuo, kuris myli vaikus. Jis matė Mesiją, buvėjo Jo artumoje, kaip pasituntys. Nes juk vyriausiojo kunigo pareiga parodyti Mesiją žmonėms.

Vaikas niekuomet neužmiršo, kokios buvo Kaifo akys, kai jis stovėjo praradęs žadą, ir kai jis šaukė atsitokėjęs. Vaikas buvo pavestas pačiam tėvui nubauti. Jam buvo uždrausta prisartiti ir net galvoti apie tokius šventvagiškus žodžius.

Vaikas buvo stropiai sekamas ir stebimas. Jis sumojo, kad šiuose namuose niekuomet negalima kalbėti tiesos — nei tėvui, nei broliui. Jam pavyko betgi kelis kartus pasitraukti iš namų. Jis įsėjojo ir sekė kur yra tie, kurie tiki ir Pažadėtąjį. Dėlto regėjo jį ir matė nuostabius dalykus, girdėjo žodžius, kurie gydė, gaivino ir kėlė iš nusiminimo.

Kai jis nežinojo, ką daryti, kaip padėti jiems, nes jie yra jo artimiausieji, vėl buvo ištiktas abejonės: o gal jis yra baramas tik todėl, kad išdrįso pasakoti apie per daug didelius dalykus? Gal jie mato, kad jis nėra teis-

PRANEŠIMAS IŠ BUENOS AIRES

Argentina prabilo apie Lietuvą

Pietų Amerikos spauda daug rašydavo apie Lietuvą bei jos problemas, kol buvo gyvas a.a. Kazimieras Čibiras-Verax. Po jo mirties spaudos balsai apie Lietuvą bei kitus Baltijos kraštus gerokai susilpnėjo. Pastaraisiais metais spaudos srityje pradėjo daugiau reikštis lietuviai saleziečiai, Laupinaitis (rašė ir anksčiau) ir kiti. Visai neseniai informacijos srityje pradėjo dirbti Aleksandras A. Mičiūdas Argentinoje. Tapęs visosios informacijos pareigūnu, jis parašė visą eilę informacinių straipsnių apie Lietuvą, naujuosius įvykius joje, Sov. Sąjungoje bei kitur ir išsiuntinėjo kaip "Telam" agentūros pranešimą. Daugelis didžiųjų laikraščių jį išspausdino, pridėdami savo antraštes. Tokių minėtųjų laikraščių tarpe yra "La Prensa", "La Razon", "La Manana", "Nueva Provincia", "El Diario", "La Capital", "La Union" ir kiti.

"Nueva Provincia" vasario 13 d. išspausdino plačią informaciją, paimtą iš "Tėviškės Žiburių" apie Antano Terlecko ir kitų disidentų suėmimą Lietuvoje. Joje suminėtos pavardės kalinamų lietuvių — Vlado Lapienio, Kastyčio Matulionio, Onos Prancėnaitės (jau paleista), Henriko Jaskūno, Henriko Klimašausko, Balio Gajausko, Viktoro Petkaus, Romo Ragaišo.

Apie tuos faktus A. A. Mičiūdas pranešė užsienio reikalų ministeriui, radijo bei televizijos stotims, kurios A. Terlecko suėmimą plačiai pagarsino.

Kituose rašiniuose A. A. Mičiūdas išskėlė Vasario 16 šventę, priminė Lietuvos okupaciją ir sugretino su Afganistano užėmimu. Tai, ką sovietai padarė su Lietuva prieš 40 metų, dabar pakartojo Afganistane. Si mintis sudomino daugelį laikraščių, kurie gauta plačia informacija ištisai pasinaudojo.

**Viešėdami Čikagoje,
neužmirškite aplankyti**

N. ir J. VAZNELIŲ

Gifts International Inc.

**2501 W 71st STREET,
CHICAGO, ILL. 60629**

Telefonas 471-1424

Čia gausite lietuviškų knygų,
plokštelių, odos, medžio dirbinių.
Ypač didelis gintaro
išdirbinių pasirinkimas.

rus? Juk didžiai maldingas yra Kafajas, juk jis tik vienas ir tik tai kartą į metus įžengia į vietą, kur sutinka Visagali. Jis žino pranašus ir išminčius geriau, negu visi kiti žmonės. Ką jis, vaikas, išmano, kaip jis bylinėsis su kunigu, nežinodamas bylos liečiančios Mesiją! Jis jau tėsai kaip medis, po kurio šaknėmis kažkas įsigrauvė ir naikina gvyvę.

O paskui staiga, kaip saulės tekėjimas, kilo džiaugsmas. Jo neleido iš namų, bet visi kalbėjo apie tą iš Nazareto, vadino jį apsišaukėliu, ir vaikui tuojau pasidarė aišku, kad kalba apie Mesiją, kad artėjant Velykoms, Jis įjojo į miestą. Ant asilo joje Jis, ir minių minios šaukė Jo garbei, klojo po Jo kojomis palminius šakas ir savo apsiaustus. Dabar, atrodo, pagaliau ir Kafajas buvo įtikintas, kad čia atėjo pranašų Žadėtasis.

Jis išgirdo kaip vyriausias kunigas prabilo visu orumu, tarsi ištarė:

— Dabar atėjo laikas veikti! Jis norėjo pulti kunigui po kojų, dėkodamas, kad visos abejonės dingo, kad tikrai stebuklas pasirodė. Jie įtikėjo, bet jis tarė sau: kai veikia kilniausieji, jam, paaugliui, telieka dėkingai tylėti. Jis atsisavo; tarytum gera ranka persodino jauną medį, kuris pradėjo leisti žiedus. Jis lauks kukliai, kai Mokytojas, Pažadėtasis Kajafo vedamas, ant šventyklos laiptų bus garšiai paskelbtas išgelbėtoju.

Jisai stebėjo, kaip įtakingiausi miesto žmonės ruošėsi tai iškilmei. Nematyti ir keisti vyrai vaikštinėjo po kunigo rūmus. Jie, vos tik atėjo, būdavo prileidžiami prie Kajafo, kai paprastai tikėtai išrinktieji galėjo pamatyti kunigą. Pirkkliai, fariziejai, kunigai, taip buvo kalbama, būriavosi vienuose ar kituose namuose, paslaptingai ir tylo- mis, tačiau viskas, kaip gijos ir kamuoli, sueidavo į Kajafo namus.

Vieną rytą jis išgirdo, kad vy-

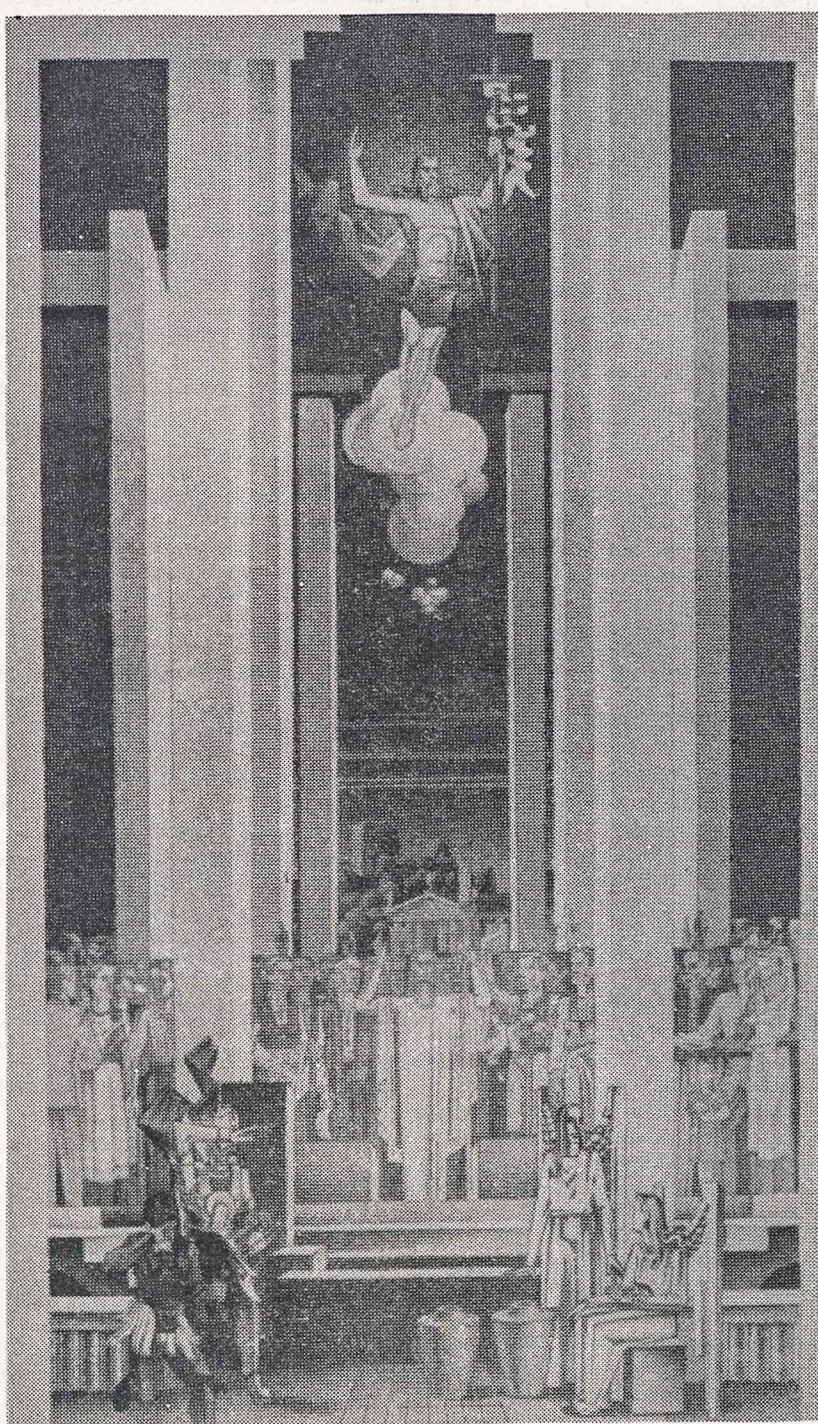
Trečias informacinis straipsnis, paruoštas taip pat A. A. Mičiūdo, lietė pradėtą Maskvos puolimą prieš dabartinį popiežių. Argentinos informacijos įstaigoje buvo gauta informacija iš Maskvos per ANSA agentūrą. Joje sakoma, kad lietuvių komunistų laikraštis "Soviet Lettland" (matyt, agentūros klaida, turėjo būti "Sovietskaja Litva" ar panašiai) puola dabartinį popiežių Joną - Paulių II už palankumą Lietuvai. Tame laikraštyje priekaištaujama popiežiui už tai, kad jis viešai pasveikinęs lietuvių jų kalba, kad leidžias lietuvių kalba programas per Vatikano radiją, kuriose skleidžiamas melas apie religijos persekiojimą Lietuvoje ir pan. Taip pat reiškiamas nepasitenkinimas vyskupo P. Marcinkaus ir mons. A. Bačkio paskyrimu augstom pareigom Vatikano kurijoje. Be to, kritikuojamas popiežiaus palankumas ir kitiems sovietų valdomiems kraštams — Ukrainai, Estijai, Latvijai.

A. A. Mičiūdas, pasinaudodamas "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" ir kitų šaltinių medžiaga, priminė tikrąją būklę Lietuvoje, nurodydamas faktus, būtent, vyskupų J. Stepo- navičiaus ir V. Sladkevičiaus ištrėmimą, draudimą mokyti vaikus tikybos, vienuolynų uždarymą, seminarijų likvidavimą (išskyrus Kauno), katalikiškos spaudos uždraudimą, kunigų bylas, šventovių uždarymą ir t.t. Šį straipsnį išspausdino net keli Argentinos laikraščiai, pridėdami antraštę "Un Ataque al Papa."

Pažymėtina, kad Argentinoje veikia Lietuvai išlaisvinti Komitetas, kuriam pirmininkauja A. A. Mičiūdas. Jis derina savo veiklą su VLIKU.

Atsiradus naujom galimybėm, tikimasi, kad P. Amerikos spauda plačiau informuos visuomenę apie Lietuvą ir kitus sovietų pavergtus kraštus. Pr.

Tėviškės Žiburiai • 1980. IV. 3 — Nr. 14 (1573) • psl. 3

KRISTAIUS PRISIKELIMAS — dailininko K. Varnelio projektas Prisikėlimo šventosios vitražų Kaune (30 x 15 metrų). Šioje šventovėje sovietinė valdžia įrengė dailininko gamyklą, ir projektas liko neįvykdytas

PRANEŠIMAS IŠ BRAZILIJOS

Brazilija laukia Šv. Tėvo

RIMAS AMALVISKIS

Įvairių tautų ir rasių Brazilijos gyventojus jaudina artėjantis Sventojo Tėvo vizitas (š. m. liepos mėn.). Jonas-Paulius II bus pirmasis popiežius, kuris aplankys šią katalikišką šalį, kurią gyvena per 100 mil. katalikų. Aparecidos miesto burmistras Alfredo Bourabebi yra ištikinas, kad popiežiaus vizitas sutrauks į šį 40.000 gyv. miestelį daugiau kaip pusantro milijono maldininkų. Aparecidos miesto ir Sao Paulo valstijos valdžios pareigūnai bendromis jėgomis mėgina spręsti šią problemą.

Su didžiausiu entuziazmu, niekada neregėtu Brazilijoje, skubiai vykdomi plataus masto pasirengimai kuo iškilmingiau sutikti didįjį svečią.

Pernai esu plačiau rašęs apie Aparecidos miestą ir labai išpuodingą šio miesto šventovę — baziliką, todėl dabar tepaminėsiu tik esminius pasirengimus Šv. Tėvo sutikimui.

Iki šiol jau 300 miestų katalikai — religiniai ir civiliniai tų miestų pareigūnai išsiuntė į Romą kvietimus, kad ir juos teiktųsi aplankyti. Net ir Brazilijos lietuviai per Vila Zelinos parapijos kleboną tokį kvietimą išsiuntė.

Piligrimų ir svečių apgyvendinimui įtraukiami ir aplinkiniai miestai, nes Aparecidoje yra tik 84 viešbučiai ir 80 įvairių pensijų bei nakvynės namų, kurie labai primityvūs. Galvojama daugumą svečių ir turistų nukreipti į aplinkinių miestų — Taubate, Guaratinguetą, Pindamonhangabą ir kitus. Iš Guaratinguetai ir Taubate karo policijos vienetai palaikys viešąją tvarką. Pačioje bazilikoje ir aplink ją tvarką prižiūrės iš Sao Paulo atsiųstas moterų policijos batalionas (Policia Feminina de S. Paulo). Daug susirūpinimo kelia senas patyrimas, kad kartu su maldininkais ir Aparecidą suplaukia tūkstantčiai plėšikų, vagių, sukčių ir apgavikų. Todėl policijos pareiga bus ne tik saugoti atvykstančius, bet ir juos perspėti, informuoti ir visiems padėti. Šv. Tėvo apsaugai Sao Paulo miestas paskolins 5.000 policininkų ir visas reikiamas motorizuotas priemones.

Simtai tankvežimų (pipas) aprūpins geriamu vandeniu ir vėsinančiais gėralais. Specialūs sunkvežimiai (lanchonetes) tieks maistą ir įvairius užkandžius. Labai gausi speciali medicinos tarnyba su radijo įrengimais ir šimtais greitosios pagalbos automobilių aptarnaus staigiai su-

sirgusius. Naujosios bazilikos bokšte įrengiama moderniausia informacijos centralė, kuri koordinuos skubų ir aiškų susižinojimą.

Jau dabar specialistų apskaičiuojama, kad Šv. Tėvo vizitas Brazilijai kainuos per vieną bilijoną kruzeirų, bet niekas, net ir labiausiai abejingi tikėjimui, to nekritikuoja. Visa Brazilija laukia šio didžio svečio su tokiau šventu užsidegimu, kad net pats kairiausias elementas iki šiol nepareiškę savo nepasitenkinimo. Man atrodo, kad čia jungiama ne tik religinė, bet ir nacionalinė — patriotinė brazilo jausmų išraiška.

Skubiai puošiama nauja plačiausia avenida su gausia iluminacija, kuri bus pavadinta Avenida Joao Paulo II. Iš S. Paulo į Rozeirą tiesiamas greitkelis, kad palengvintų tiesioginį susisiekimą su Aparecida. Valsitybės paskyrė reikalingas pinigų sumas visiems įrengimams, iluminacijoms ir skubiai stato vandens tiekimo rezervuarą vieno milijono litrų talpos. Prie pat šventovės nusavino 360 ha žemės plotą, kur skubiai įrengia autoaikštę. Vien tik žemės ploto nusavinimas į valstybei kainavo per 300 milijonų kruzeirų. Tėnai tilps apie 40.000 automobilių.

Kovo 2 d. Fortalezos arkivyskupas kard. Dom Aloizio Lorscheider išvyko į Romą aptarti popiežiaus atvykimo, apsisotijimo ir kelionių tvarkaraščio Brazilijoje. Prieš sėsdamas į lėktuvą, Dom Aloizio pareiškė žurnalistams: "Neturėsime rūpesčio su Jo Šventenybės priėmimu — apsisotos arkivyskupijos namuose. Išakmiai yra prašęs nesirūpinti jokia ištaiga — reikalauja paprastumo ir kuklumo. Brazilijoje dar daug yra vargo ir bėdų, todėl visokie patogumai būtų priešingi evangeliškam kuklumu!"

Visi Brazilijos dvasininkai, vienuoliai ir vienuolės savanoriškai nutarė ilgesniam laikui atsisakyti civilinių drabužių. Ir pats Dom Aloizio (pirmą kartą Brazilijoje) užsides savo kardinolišką purpurą, tik neturės apaštališkojo žiedo, kuris buvo plėšikų pagrobta. Kai piktadaris buvo policijos sugautas ir parodytas kardinoliui, šis jam atleido ir liepė sau pasilikti jo kardinolišką žiedą.

Portalezoje popiežius laukiamas liepos 13 d. Dalyvaus visa eilė kardinolų, vyskupų ir įvairių dignitorių, kartu su apaštališkuoju nuncijung Dom Carmine Rocco.

Liudijimas

NELE MAZALAITE-GABIENĖ

Nėra žinomas jo vardas, nes jo giminės išbraukė jį iš savo atsiminimo, ir tikras jo tėvas prisiekė, jog niekuomet neturėjo tokio sūnaus, gi svetimieji nesirūpino neturtinga šeima, kuri gyvena iš vyriausiojo kunigo malonės jo namuose.

Tėvas nebuvo joks išminčius nei rašto žinovas, tačiau labai gudrus piniginiuose reikaluose. Stai kodėl tolimas giminaitis Kafajas atsikvietė jį iš mažos vietovės, kad tvarkytų ir daugintu garbingo žmogaus turtus. O šalia kitokių būdų, jis turėjo ir pinigų mainymo stalą šventyklos prieangyje. Jo pirmagimis sūnus padėjo jam.

Tasai jaunasis, kuris per šias Velykas sulaukė trylikos metų, buvo vienintelis namuose tokio jauno amžiaus. Visi vadino jį vaiku. Jam rūpėjo šventos knygos, ir Kafajas tarė, kad bus nukreiptas į kilnų kunigo pašaukimą.

Vaikas mėgo klaidžioti po Jeruzalę. Jam visada atrodė, jog jis ką tik yra įžengęs į miestą iš savo menko kaimo. Jis vaikštinėjo po senas garbias vietas ir klausėsi apie jų reikšmę, stebėjo kiekvienos dienos gyvenimą ir žmones. Grįžęs mokykloje papasakoti įvyki — svarbų, juokingą ar liūdną.

Siandieną jis įžengė susimastęs, pilnas, kaip indas, pinigų skambėjimo, buvo susigėdinęs ir nežinojo kaip papasakoti tai sėdintiems prie stalo.

Tačiau jis galėjo tylėti, kai kiti kalbėjo visi iš karto ir garšiai: koks išniekinimas ištiko Visagaliu šventove! Tas iš Nazareto drįso išiveržti jon ir užpulti dorus žmones su virve ran-koje, švaistydamas smūgius ir maldininkus.

Vaikas tylėjo. Jis nepakėlė akių į savo tėvą, kuris rovė sau plaukus iš nuoskaudos. Vaikas galvojo: aš turėčiau taipgi šauk-

PAVERGTOJE TĖVYNĖJE

LIETUVISKOS PLOKSTELĖS

Vilniaus plokštelių įrašų studija yra įsikūrusi geltoname pastate, Jaunimo sodo kampelyje. Pirmieji bandymai įrašyti buvo atlikti 1956. Patefono plokštelės Lietuvoje negaminamos. Magnetofono įrašai seniau buvo siunčiami Rygos fabrikui „Līga“, o dabar juos gauna sąjunginė „Melodijos“ firma, nes įrašų studija yra jos padalinys. Kartu Vilniuje paruošiamas ir plokštelių įvalko pavyzdys. Direktorius V. Indrikonis pranešimu „Komjaunimo Tiesos“ 37 nr., kiekvieną naują plokštelę aptaria studijos meno taryba, turinti 26 narius — kompozitorius, muzikologas, dainininkas, aktorius. Siemet planuojama įrašyti 45 plokšteles, kurių trys bus skirtos respublikinei dainų šventei.

DAINOS IR PASAKOS

Su naujaisiomis plokštelėmis su pažindina „Literatūra ir Menas“ kovo 1 d. laidoje. Seriją „Tarybų Lietuvos kompozitoriai“ pratęsė J. Liurgio ir O. Balakausko plokštelės. Pirmajam atstovauja Justino Marcinkevičiaus tekstu sukurta oratorija „Donelaičiai“, „Sonata“ obojui ir fortepionui. O. Balakausko plokštelėje yra „Kalnų sonata“ fortepionui ir orkestrui, „Retrospektiva“ violončelei ir fortepionui bei kiti kūrinių. V. Paketūro plokštelėje įrašyti jo harmonizuotos liaudies melodijos, originalios dainos, instrumentinės pjesės. Dvi chorinės muzikos plokštelės įrašė Kauno choras ir kamerinis Vilniaus konservatorijos choras. Jie pasirodė B. Dvariono, E. Balsio, J. Jazulino, V. Budrevičiaus, R. Žigaičio, O. Gravyčio, V. Barkausko kūrinių. „Svajonėlės“ plokštelėn yra įtrauktos S. Simkaus, J. Karnavičiaus, J. Gruodžio, J. Naujalo, J. Pakalnio, J. Karoso, M. K. Čiurlionio pjesės smuikui ir fortepionui. Kompoz. R. Radvilavičius estradinį kūrinių plokštelėje šios muzikos mėgėjai ras S. Žilbino, R. Skučaitės, V. Reimerio, A. Slavicko tekstais parašytas dainas, atliekamas solistų — A. Maciaus, O. Valiukevičutės, N. Ščiukaitės, V. Malinausko, vokalinio kvarteto, kurio vadovas yra L. Vilkončiū, Lietuvos televizijos ir radijo orkestro, diriguojamo A. Končios. Mažiesiems yra išleistos trys pasakų plokštelės: Ch. Perrault „Raudonkepuraite“, lietuvių liaudies pasaka „Našlaitė Elenytė ir Joniukas avinukas“, viena pagal V. Petkevičiaus miniatiūrų knygą „Kodėl“ paruošta plokštelė. Pasakas įskaitė aktorės J. Berikštytė, A. Janušauskaitė, M. Rastekaitė, muzikinių apipavidalinimų pasirūpino kompozitoriai O. Balakauskas, M. Urbaitis ir F. Latėnas.

KOVA SU VILKU

A. Orintus „Valstiečių Laikraščio“ kovo 11 d. laidoje rašo apie Kupiškio rajono „Sviesos“ kolchozo mechanizatoriaus Povilo Avilčio dvikovo su vilku. Ji, gyvenanti Subačiaus miestelyje, vilkas užpuolė netoli namų: „Buvo jau tamsu ir smarkiai pūstė. Belikus visai netoli namų, užpakalyje išgirdo kažką šėlinant. Atsigręžė — ogi vilkas... Iš netikėtumo P. Avilčius žengtelėjo atgal. Tuo momentu vilkas metėsi ant jo, aštrūs dantys įsmigo į veidą. Nuo veido vil-

ST. CATHARINES, ONTARIO

MŪSŲ BIBLIOTEKA po daugelio metų pertraukos dabar jau vėl gerai sutvarkyta, ir ją naudojasi nemažai žmonių. Gal reikėtų pagalvoti ir apie skaityklos praplėtimą, nes joje prieš ir po pamaldų susirenka lietuvių turėtų progos paskaityti naujaušius laikraščius ir žurnalus. Būtinai ten turėtų būti abu Kanados lietuvių savaitraščiai, bent vienas Amerikos lietuvių laikraštis ir žurnalas. Kadaise čia atėdavo puikiai iliustruotos „Lietuvių Dienos“.

Mūsų apylinkės išde yra pakankamai lėšų, nes visi lietuvių, neskatant labai mažų išimčių, sumoka solidarumo įnašą. Yra būtina palaikyti lietuvišką spaudą, efektingiausia mūsų ginklų kovoje už Lietuvos laisvę.

ką atstūmė, tačiau šis įsikibo į kojas. Sukaupęs visas jėgas, kartu su vilku nusirito nuo kelio į griovį. Matydamas, kad žvėries vis tiek neišeis, ėmė šauktis pagalbos. Išgirdęs nelaimės šauksmą, pirmas į pagalbą atbėgo pensininkas Stasys Survila. Su žarsteliu rankose atkėkė ir kolūketė Elvyra Paulauskienė. Tačiau S. Survila jau buvo užtvatinęs vilką, kuris, kaip vėliau paaiškėjo, buvo pasiūtęs... P. Avilčius buvo nuvežtas Kupiškio ligoninėn, kur jo gyvybę išgelbėjo chirurgas Zigmantas Kautauskas. Sveikėti vilkai žmogaus vengia ir jo niekada neužpuola, o susidūrus su pasiutusiu, tenka imti skausmingas injekcijas nuo pasiutligės.

ATOMINĖ JĖGAINE

Atominei jėgaineje prie Ignalinos jau montuojamas reaktoriaus korpusas. Šis statinys šiemet savo suoliu į dangų susilygins su dešimties aukštų gyvenamuoju namu. „Komjaunimo Tiesos“ 37 nr. teigiam, kad medžiagų paruošimą bei jų pristatymą koordinuoja elektroninė skaičiavimo mašina. Pirmasis atominės elektrinės blokas bus įdėdžiamas pasaulyje. Jis kas valandą galės duoti po pusantro milijono kilovatų elektros energijos.

LENINO GARBEI

R. Valatka „Komjaunimo Tiesos“ kovo 13 d. laidoje rašo apie artėjančią V. Lenino 110-ji gimtadienį š.m. balandžio 20 d. Vilniaus pedagoginio instituto buvo suorganizuotas sąjunginės olimpiados renginys „Studentas ir mokslo bei technikos pažanga“, vadovaujantis šūkiu: „Lenino gimtąja kalba apie Lenina“. Taigi, visos varžybos, kuriose dalyvavo net 1.500 studentų iš šešių fakultetų, vyko rusų kalba: „Kiekvienas dalyvis privalėjo atlikti specialias gramatikos ir literatūrinės užduotis, dalyvauti pokalbyje, improvizuoti miniatiūrą „Aš noriu papasakoti...“, pademonstruoti gilią rusų kalbos ir literatūros žinias...“ Nugalėtojoms pripažintos: lituanistės — antrakursė G. Navardauskaitė, pirmakursės S. Kazimirancė, L. Makzurovaitė ir matematikė V. Ivanovaitė. Atrodė, merginos ta gimtąja Lenino kalba labiau domisi už vaikus. Šioje Leniniui ir rusų kalbai skirtoje olimpiadoje dalyvavo ir kitių augtųjų Lietuvos mokyklų studentai, susitikusiantys respublikinėse varžybose. Laimėtojų laukia kelionė į sąjungines varžybas.

KONSERVŲ FABRIKAS

Klaipėdoje pradėtas statyti didžiausias Lietuvos mėsos kombinato konservų fabrikas, kuriame per parą žadama pagaminti apie 20.000 dešūčių mėsos konservų. Šią spartą užtikrina naujais įrenginiais ne tik iš Sovietų Sąjungos, bet ir iš V. Vokietijos, kur yra užsakytos technologinės linijos.

VARŽESI MESKERIOTOJAI

Poledinės žūklės pirmenybės ant Nemuno ties Birštonu susilaukė 29 žvejų komandų. Miestų grupėje jas laimėjo vilniečiai, rajonų — Prienų žvejai, sugavę 780 gramų žuvies. Visų meskeriotųjų čempionu tapo avišiškis Z. Vaivada, o didžiausią žuvį, sverusią 580 gramų, sugavo kėdainiškis R. Arlauskas.

V. Kst.

G. PARENT, Kanados parlamento narys, paskirtas darbo ministro Gerald Regan parlamentiniu sekretoriumi. G. Parent remia maskvinės olimpiados boikotą. Anksčiau yra buvęs parlamentiniu sekretoriumi karo veteranų reikalams. Jo pastangomis anais metais iš Sovietų Sąjungos nagų buvo išlaisvintas Kęstutis Jokubynas.

MARIUS SETKUS vėl buvo pakviestas demonstruoti naujaušius mašinų Ontario Science Centre ruošiamoje parodoje. Jį pakvietė dr. Helmut Burhard, buvęs Ryerson Politechnikos Instituto direktorius. Paroda įvyko kovo 15-23 d.d. Don Mills, Ont. Kor.

Greitas ir sąžiningas advokato patarnavimas

JOSEPH M. CHROLAVICIUS
BARRISTER & SOLICITOR

ALLAN & CHROLAVICIUS
131 John St. S., Hamilton, Ontario, Canada L8N 2C3
(416) 522-2704

Vienintelis lietuvių bankelis Kanadoje

įsikūręs nuosavose namuose —

Hamiltono Lietuvių Kredito Kooperatyvas
830 Main Street E., tel. 544-7125 L8M 1L6

Darbo valandos: pirmadieniais - ketvirtadieniais nuo 10 iki 5 val., penktadieniais nuo 10 iki 7 val., šeštadieniais nuo 9 iki 12 val. Liepos - rugpjūčio mėn. ir prieš ligas savaitgalius šeštadieniais uždaryta.
Nemokama gynybės ir asm. paskolų drauda.
Nemokamas pilnas čekių patarnavimas.
Kapitalas — virš \$14,000,000.

TALKA
MOKAME UŽ:
depozitus (P.C.A.) 6%
santupas 11½%
term. depozitus 1 m. 12%
term. depozitus 3 m. 11½%
reg. pensijų fondo 11½%
IMAME UŽ:
nekiln. turto pask. 14½%
asmenines paskolas 15%

Toronto dainos sambūris „Volungė“ atlieka lietuviškų dainų programą. Jis koncertuos Hamiltone sukaktuvinėje „Gyvataro“ šventėje balandžio 13 d. Iki šiol šis sambūris aplankė daug lietuvių gyvenviečių

Maloniai kviečiame Hamiltono ir apylinkių lietuvius dalyvauti **sukaktuviniame**

“GYVATARO” TRISDEŠIMTMEČIO

KONCERTE

balandžio 13, Atvelykio sekmadienį, 4 val. po pietų,

Scott Park auditorijoje (1055 King Street East, HAMILTON, Ontario)

PROGRAMOJE: VISOS “GYVATARO” GRUPĖS IR “VOLUNGĖ”

— DAINOS VIENETAS IŠ TORONTO

Kaina: \$4.00 suaugusiems, \$3.00 studentams

RENGEJAI

HAMILTON

Edmonton, Alberta

VASARIO SEŠIOLIKTOSIOS

mišėjimas, surengtas KLB apylinkės valdybos, įvyko vasario 16 d. Edmontono Lietuvių Namuose. Minėjimą pradėjo ir trumpą įžanginį žodį tarė valdybos pirm. Vincas Kasperavičius. Žuvusieji už tautos laisvę buvo pagerbti tylos minute. Turiningai paskaitė skaitė Petras Zubas. Meninėje dalyje, kurią pravedė tautiniai drabužiais pasipuošusios Angelė Augytė ir Rita Burbulevičiūtė, buvo rodomos skaidrės iš įvairių Lietuvos vietovių, o latvių jaunimo grupė kanklėmis paskambino keletą liaudies melodijų. Po meninės dalies susirinkusieji buvo pavaišinti vakarienės, stropiai dirbujantis Rita Burbulevičiūtė, Angelė Augytė ir Onai Kasperavičienė. Veikė bufetas, o šokių pertraukos metu buvo loterija. Dalyvavo apie 60 asmenų. Buvo renkamos aukos Tautos Fondui. Surinkta \$447. Aukų rinkėjai — Titas Uogintas ir Ona Druteikienė.

VALERIJA IR STASYS SAPKAI

— ilgamčiai Edmontono lietuvių kolonijos gyventojai, kovo mėn. pabaigoje persikėlė gyventi į Kelownos miestą Britų Kolumbijoje. Ta proga Edmontono Lietuvių Namų salėje kovo mėn. 1 d. įvyko išleistuvės. Pobūvio pradžioje buvo rodomas filmas iš Edmontono ir Kalgario baltiečių veiklos, o vėliau prie sūnėninių valgių dalyvių vardu atsisveikinimo žodį tarė Algis Dūdaravičius, išskeldamas Stasio ir Valės pašlaugas bei darbus lietuviškoje veikloje. Už tai jiems visi nuoširdžiai sugiedojo „Tiglausių metų“.

Svečiai graujant lietuviškai juostelių muzikai, buvo jaukiai praleistas vakaras tarpusavyje besikalbant bei besidainant įspūdiškai. Geriausios sėkmės, Valerijai ir Stasy, naujoje vietoje bei naujuose namuose, švelniame Okanagan slėnio klimate, tame sodų ir vaisyių mieste — Kelownoje. Mes pasigiesime Jūsų besispausčių veidu ir geros nuotaikos.

DR. POVLAS GUDJURIS, ilgametis Edmontono Lietuvių kolonijos gyventojas, mirė kovo 6 d., sulaukęs 63 metus amžiaus. Paliko gliame nuilidime žmoną Mariją, sūnų Povilą Otavoj, tris dukteris — Lydią, Rūtą ir Dainą Edmontone, brolį ir seserį Lietuvoje. Palaidotas kovo 10 d. iš Sv. Jono Evangelisto šventovės Sv. Kryžiaus kapuose.

Vėlonis buvo stipraus intelekto bei nenulstamos energijos žmogus. „Edmonton Journal“ dienraštis kovo 15 d. straipsnyje „Veterinarian — linguist — artist dies“ trumpai apibūdino dr. Gudjurgio asmenį, nušviesdamas jo išsimokslinimą, atliktą darbą Kanadoje bei jo mėgstamus darbus pasitraukus į pensiją dėl sveikatos sutrikimo. Būtu gražu, jei kas aprašytų šio tauraus veterinarijos gydytojo asmenybę, jo kilnius intelektualinius polėkius bei darbus nuveiktus lietuvių barose. Nuširdi užuojauta visai Gudjurgių šeimai.

DOBILAS

Kai 1979 m. lankiausi pas A. Kenstavičių, jis pareiškė, kad tie tarydai, mušimai sužalojo sveikatą ir dabar, peržengus 70 metų, dažniau reikia lankytis pas gydytoją.

Mielas A. Kenstavičius daug iškentėjo, bet liko ištikimas Tėvynei ir gerbiamas savo draugu bei patriotu lietuvių. Linkiu jam vėl sustiprėti.

J. Sarapnickas

LIETUVIAI PASAULYJE

JA Valstybės

LIETUVIŲ TAUTODAILĖS INSTITUTO skyrus kovo 16 d. įsteigtas Cikagoje. Apie jo veiklos planus Jaunimo Centre įvykusiame susirinkime kalbėjo A. Veselkienė. Ji priminė, kad LT Institutas jau 1977 m. įsteigė Torontė ir kad pradinis jo tikslas buvo išleisti dailininkų A. ir A. Tamošaičių knygą „Lithuanian National Costume“. Supažindinimas su šiuo veikalu bus surengtas balandžio 18 d., 7.30 v.v., Cikagos Jaunimo Centre. Jame dalyvaus ir abu autoriai. Instituto skyriai jau veikia Bostone, Filadelfijoje ir Windsore-Detroite. Cikagos skyriaus valdybą išrinkti: pirm. — A. Veselkienė, vicepirm. — J. Paštukas, sekr. — L. Aleksienė, išd. — J. Smilgienė, archyvaru — C. V. Baltramaitis, spaudai bei informacijai — M. Krauchunienė, renginiams — P. Vaitaitienė; revizijos komisijon — S. M. Mercedes, A. Eivienė ir B. Bulotaitė.

PUNSKO LIETUVIO Vitoldo Samulevičiaus tragedija „Chicago Tribune“ dienraštyje kovo 6 d. atskleidė Jeff Lyon. Šis jaunas agronomas, turintis 27 metus amžiaus, į JAV buvo atvykęs su 72 jaunais Lenkijos ūkininkais pagal pasikeitimo programą, kurią suorganizavo jaunųjų JAV ūkininkų organizacijos „4-H“ taryba. „Drauge“ išspausdintame pranešime teigiama, kad V. Samulevičius buvo paskirtas į vieną pieno ūkį, kur jį sunkiu darbu išnaudojo savininkas. Pasiskundus „4-H“ tarybai, buvo perkeltas į kitą ūkį, bet jį viliojo Čikaga su savo gausiais lietuvių. Čikagoje jį prigludė „Baltic“ kepyklos savininkas J. Ankus, parūpindamas darbą ir butą. Dalį savo algos V. Samulevičius siųsdavo tėvams į Puską. Didelį rūpestį jam sudarė faktas, kad atvykimu į Čikagą ir įsidarbinimu jis tapo nelegaliu ateiviu. Nenorėjo grįžti Lenkijon, bet ir bijojo pasilikti Čikagoje, kad nebūtų prievarta sugrąžintas. Anka jam patarė kreiptis imigracijos įstaigon ir susitvarkyti dokumentus. Pamažu artėjo tos ūkininkų grupės grįžimo Lenkijon data. J. Ankus, nesulaukdamas V. Samulevičiaus kepykloje, nuėjo į jo kambarį ir rado jį pasikorusį. Ant stalo buvo padėtas kelionės Lenkijon bilietas.

A.A. DR. BRONIS RADAUSKAS, poeto Henriko Radausko brolis, mirė kovo 15 d. Dorčesterio ligoninėje, sulaukęs 69 metų amžiaus. Jo nekrologo paskelbė dienraštis „The Sun“ kovo 17 d. laidoje. Iš jo sužinojome, kad velionis buvo lietuvis, gimęs Lenkijoje, medicinos studijas baigęs 1939 m. Vokietijoje. Medicinos praktika Lietuvoje vertėsi 1939-44 m. I. Baltimoro atvyko 1949 m., o į Spring Grove ligoninės centrą Cambridge įsijungė 1953 m. Dirbdamas psichiatru, 1960-72 m. vadovavo šiai ligoninei. Jis taipgi buvo psichiatris dėsytuoju J. Hopkins universiteto medicinos mokykloje, patarėju Marylando vaikų centre ir valstijos policijoje. Palaidotas kovo 18 d. Paliko liūdnai — žmoną Domicelę Siminkevičiūtę ir dukrą Ireną Svotelienę su vienu vaikaikiu.

APIE DR. JUOZO MACIO nužudymą Klevelande kovo 8 d. papildomai pranešama, kad jis buvo 1900 m. gimęs ginekologijos specialistas, dirbęs Kauno universitete asistentu, vyr. dėsytuoju ir rentgeno kabineto vedėju. JAV išlaikė papildomus egzaminus, gydytojo praktika vertėsi Klevelandą. Nužudytas savo darbo kabinete dviem šūviais į galvą ir vienu į krūtinę. Nužudymo apylinkės tiriama, bet jis greičiausiai buvo susietas su apipiešimu.

SANTA MONIKOS RESTORANE bičiulių iniciatyva buvo atšvęstas penkiasdešimties Albino Markevičiaus gimtadienis. Dalyvių vardu jį pasveikino dr. E. Jarašinas, Daimanto šaulių kuopos — jos vadas K. Karuža, šaulių žvaigždės žymenį prisegė gen. konsulas V. Čekauskas.

VENECUELOS LIETUVIUS apilankė kun. Mėcys Burba, ryšininkas tarp visų lietuvių salelečių ir vyriausio rektoriaus. Svečias iš Romos Venecuelon atvyko per Kolumbiją. Venecueloje jis susipažino su lietuvių salelečių veikla, vedė kolektyvą lietuviams. Valencijoje viešėjo dvi dienas, Maracay — viena, Karake — tris. Čia jam buvo surengtos bendros išleistuvės. Romon išskrido kovo 31 d.

PETRAS DAUGIS, gyvenantis Rosario mieste, sausio 27 d. atšventė savo amžiaus 80 metų sukaktį šeimos ir artimų bičiulių ratelyje. Jis susilaukė daug sveikinimų, gėlių ir dovanų. Sukaktuvininkas įvairiais darbais yra daug prisidėjęs prie Sv. Kazimiero parapijos Buenos Aires mieste, rėmęs lietuvių bendruomenę darbu bei aukomis. Už savo veiklą yra apdovanotas specialiu žymeniu. Kaip senas ateivis Argentinon, yra gavęs ir imigracijos ministerijos diplomą. Savo žymenį jam yra įteikusi ir Rosario vyskupija.

Kai 1979 m. lankiausi pas A. Kenstavičių, jis pareiškė, kad tie tarydai, mušimai sužalojo sveikatą ir dabar, peržengus 70 metų, dažniau reikia lankytis pas gydytoją.

Mielas A. Kenstavičius daug iškentėjo, bet liko ištikimas Tėvynei ir gerbiamas savo draugu bei patriotu lietuvių. Linkiu jam vėl sustiprėti.

J. Sarapnickas

to vykdytojas iš Wollongongo, mokyklos tėvų komitetui perdavė \$3.051. Ši suma buvo likusi, atskaičius valstybinius mokesčius.

TOLIMAJA PERTHO LIETUVIŲ KOLONIJA Vasario 16 proga aplankė ALB krašto valdybos pirm. V. Neverauskas ir Lietuvių Dienom rengti komiteto pirm. L. Gerulaitis, svečiai iš Adelaidės. Vasario 16 d. vakarą surengtame minėjime įvadinį žodį tarė ALB Pertho apylinkės pirm. I. Francienė. Paskaitė apie ALB reikšmę šio krašto išiečių gyvenimui skaitė V. Neverauskas. Su poezijos ir prozos pyne pasirodė L. Gerulaitis, eileraščius deklamavo jauna lietuvaitė A. Pasčkaitė. Dainų programą atliko neseniai suorganizuotas choras, vadovaujamas muz. Skrolio, šokių — šokėjų grupė su vadovu E. Stankevičium. Minėjimas užbaigtas sunešinėmis vaišėmis. Sekančią dieną Mišias lietuviškai atnšavo kroatas kun. Tomich, pramokęs lietuvių kalbos. Jis yra didelis lietuvių bičiulis, skatinęs įsigyti Lietuvių Namus ir tapęs jų dalininku. Apie tuos Lietuvių Namus, kurių komitetui vadovauja E. Stankevičius, sukasi visa šios kolonijos veikla. Po pamaldų specialų pranešimą apie ALB krašto valdybos veiklą padarė jos pirm. V. Neverauskas. Jis ypač džiaugėsi Pertho Lietuvių Namais. L. Gerulaitis kvietė Pertho tautiečius dalyvauti Australijos Lietuvių Dienose Adelaidėje, kur jos bus surengtos š.m. gruodžio pabaigoje.

Sveicarija

SVEICARIJOS BALTIEČIAI savo tautų nepriklausomybės šventės paminėjo bendromis įgjomis vasario 24 d. Zueriche. Akademikų Namų koplyčioje Mišias su keturiais kunigais koncelebravo vysk. A. Deksnys. Pamaldoms pasibaigus pirmiausia įvyko Sveicarijos Lietuvių Bendruomenės susirinkimas, kuriam vadovavo dr. Algimantas Gegeckas, pirmas pokario metais Sveicarijoje gimęs lietuvis. Apžvalginį pranešimą padarė SLB krašto valdybos pirm. dr. A. Kušlys, perskaitęs PLB valdybos padėkos raštą Sveicarijos lietuviams, IV jaunimo kongresą parėmusiems 2430 sveicariškų frankų. Tolimesnei kadencijai pririnkta ta pati valdyba: pirm. dr. A. Kušlys, vicepirm. dr. K. Pečiulionytė, sekr. ir išd. I. Augėvičiūtė-Kastilė. Revizoriumi perrinktas J. Jakaitis. Dr. A. Geručiai įteiktas garbės raštas, skelbiantis jį S. Lietuvių Bendruomenės garbės nariu už jo ryžingą pastangą Lietuvos laisvinimo byloje. Po to visi baltiečiai vėl susitiko „International“ viešbutyje paminėti Baltijos valstybių nepriklausomybės atstatymo bei jų okupacijos 40 metų sukakties. Apie imperialistinę Sovietų Sąjungos politiką kalbėjo Berno universiteto vengrų kilmės prof. L. Revesz. Meninę programą atliko sol. R. Daunoras iš V. Vokietijos, J. Stasiulienė vadovaujama tautinių šokių grupė, kurią sudaro sveicarų jaunimas, ir estė sol. Hausen. Dr. A. Gerutis perskaitė bendrą baltiečių kreipimąsi į Sveicarijos vyriausybę, prašantį jos paramos baltiečių žmogaus teisių bei laisvės siekiam Madrido konferencijoje.

Vokietija

VASARIO 16 RASTATTE paminėta vasario 16 d. Mišias atnšavo Vasario 16 gimnazijos kapelionas kun. J. Dėdinas. Pamaldos turėjo būti ekuimeninės, bet į jas dėl kitų įvykių pareigojimų negalėjo atvykti evangelikų kapelionas kun. Fr. Skėrys. Salėje įvykusiame minėjime apie Vasario 16 kalbėjo kun. J. Dėdinas, parodydamas lietuviškų vaizdų skaidrų. Keturias dainas sudainavo Rastatto vyru choras.

MARIAUS DRESLERIO IR KRISTINCŲ ŽUTAUTAIŠTIS vestuvės įvyko vasario 7-9 d.d. Jos buvo pradėtos mergvakariu vasario 7 d. Muencheno „Haus der Begegnung“ patalpose, dalyvaujant „Ratuko“ jaunimui ir studijų draugams. Skambant mergvakari dainoms, mergaitės sukavo jaunuosius plaukus, pyne rūtų vainikėlių. Buvo įjungtas „Suk, suk ratelį“ ir kiti šokiai. Vasario 8 d. jaunieji atliko civilinės metrikacijos formalumus, o sekančią dieną susituko Bad Woerishofeno Sv. Ulricho šventovėje. Apiešais atliko prel. dr. P. Celiesius. Vestuvinė puota buvo surengta šios kun. A. Bungos vadovaujamos parapijos klebonijoje.

LUEBECKO LIETUVIAI Vasario 16 paminėjo vasario 10 d., kai buvo atvykęs laikyti pamaldų kun. V. Sarka. Šv. Jėzaus širdies koplyčioje jis atnšavo Mišias lietuviams, vokiečiams ir lenkams, bet pamokslą sakė tik lietuviškai. Vasario 16 minėjimas, kaip jau įprasta, įvyko užsieniečiams katalikams skirtose Simono prieglaudose salėje. Jį pradėjo VLB Luebecko apylinkės valdybos pirm. P. Kotkis, taipgi skaitęs ir kruopščiai paruoštą trumpą paskaitą, susietą su mindauginės Lietuvos karalystės įkūrimu. Lietuviškai ir vokiškai kalbėjo kun. V. Sarka, išryškindamas senosios Lietuvos vaidmenį Europos gyvenime. Suneštinės vaišės surengė Luebecko lietuvis. Jose lenkams atstovavo psichologas H. Olesiakas, dr. Rosa Rainska, ukrainiečiams — D. Zachariass, vokiečiams — Hermanas. Tarp svečių buvo ir lietuvis jųrininkas Vytautas Mackevičius, 1979 m. rugpjūčio 22 d. Luebecko uoste pabėgęs iš „Kupiškio“ laivo ir pasirašęs politinės globos V. Vokietijoje.

Spalvingas pietiečių koncertas

Urugvajaus "Azuolynas" ir Argentinos "Žibutės" Hamiltono

G. BREICHMANIENE

Hamiltoniečiai kovo 9 d. turėjo progos pasidžiaugti tolimais svečiais iš Pietų Amerikos. Erdvi Scott Park auditorija buvo beveik pilna. Matėsi svečių iš Buffalo, St. Catharines, Delhi, Londono, Ročesterio ir net Kingstono. Geri atsiliepimai apie koncertus Čikagoje, Detroito, Toronte ir be reklamos būtų sutraukę žmonių minią. Tie, kurie atvyko, nesigailėjo, nes pamatė spektaklį visai skirtingą — gyvą, spalvingą, įvairų su pietietiško kraujo ir energijos atspalviu. Sokis ir daina pynėsi vienoje nenutrūkstancioje pynėje, žavėdami žiūrovus. Koncerto eiga, be abejonės, buvo tokia pat kaip ir kituose miestuose, kad neverta jos kartoti. Abiejų meninių vienetų vadovai dr. A. Stanevičius ir dr. J. Simanauškas yra labai meniškos sielos žmonės.

"Žibutės", gražiai sudainavusios, kultūringai ir skoningai atliko pasirinktus dalykus lietuvių, anglų ir ispanų kalbomis. "Azuolyno" vadovas yra nepaprastai darbštus, išradingas ir sumanus žmogus. Matėsi šokiuose daug jo asmeninės nuotaikos ir įtakos. "Augo girioj azuolėlis", ir "Siuntė mane motinėle", be abejonės, yra jo paties kompozicija — gerai apgalvota, ištieskta ir gražiai perduota. Visuose šokiuose šokėjai pasirodė natūralūs, miksūs, gerai išrenuoti; jų judesiai išlyginti ir pasiektą tobulo vienodumo šokių atlikime. Tai reikalauja ilgo ir kantraus darbo, dirbant su mėgėjų grupe. Mergaitės švelnios, jų išraiška ir judesiai pateisina šokį. Sudatė atrodė gerokai su trumpinta ir supaprastinta, nors nuotaka labai graži. Vėliau, išsikalbėjus su dr. Stanevičium, paaiškėjo, kad jis buvo atsivežęs tik 14 merginų ir pagal jų skaičių bandė Sudatę sukomponuoti. Labai gražiai bei darniai šoka vyrai. Jų judesiai tikslūs, nesimato nuovargio ar įtempimo.

Publika labai šiltai priėmė svečius ir po koncerto ilgai sustojusi plojo, parodydama, kad tai, ką matė, paliko jiems malonų įspūdį. Daug kas komentavo ir kitokius drabužius, kurių mūsų ansambliams yra neįprasti ir vargu ar turės įtakos. Bet žiūrovui tai buvo nauja, kitiškesnė, įdomi, graži. Programoje pažymėta, kad drabužių projektai — dr. Stanevičiaus. Tautiniai drabužiai austi V. Dorelio. Po koncerto sveikino Hamil-

tono apylinkės valdybos pirm. M. Gudinskas, "Aido" — J. Pleinys, "Baltijos" — D. Chainauskienė, "Gyvataro" — G. Breichmanienė, Kanados krašto valdybos kultūros komisijos — M. Chainauskas. Kiekvienas iš jų įteikė po dovaną Kanadai prisiminti. Dr. A. Stanevičius ir dr. J. Simanauškas padėjo visiems, ir Kanados krašto valdybos pirm. J. Simanavičiui, nors ten ir nebuvusi, bei L. Skripkutei apdovanojo gražiomis V. Dorelio austomis juostomis.

Programai vadovavo hamiltonietė V. Stanevičienė, o grupių vadovus pristatė PLB kultūrinės tautos komisijos Čikagoje vicepirmininkė R. Kučienė, atlydėjusi ir Kanadoje globojusi svečius iš Pietų Amerikos.

Kanados tautinių šokių grupės yra apkeliaavusios tolimus žemynus. Jos daugiausia savo lėšomis ir su Kanados valdžios parama tai atliko, nugalėdamos finansinius ir kitokius sunkumus. Hamiltono "Gyvataras" pirmasis pradėjo tolimas išvykas. Šios išvykos nepaprastai daug reikšmės turi patiems išvykos dalyviams, nes jie stengiasi daugiau dirbti, gerai pasiruošti, turėdami tikslą prieš akis. Patys grupės dalyviai susigyvena, įpranta paklusti drausmei. Jie pažįsta svetimus kraštus, pabendrauja su tų kraštų lietuviais, ypač su jaunimu, užsimezga draugystės ryšiai tarp tolimuose kraštuose išblaškytų lietuvių, prasideda lyg ir dvasinis atgimimas, sujūdimas.

Džiugu, kad ne vien žiūrovas turėjo kultūringą ir įvairią žiemos popietę, pamatė kaip gali dirbti toli atsiskyrę jau trečios kartos lietuviukai — ir svečiams turėjo ši išvyka palikti neišdildomų įspūdžių bei prisiminimų visam gyvenimui. Kaikurie jų sunkiai kalba lietuviškai, bet šien stengiasi. Reikia tikėtis, kad šil-tas Amerikos ir Kanados lietuvių priėmimas sužadins norą ilgai išlikti lietuviams ir labiau pamilti bei branginti savo tėvų kraštą bei kultūrą.

JAV ir Kanados žmonės lengviau uždriba doleri, tad ir jų jaunimo išvykos nėra taip sunkios, bet "Pietų Amerikos" lietuvių nebūtų galėję be PLB kultūrinės tautos komisijos pastangų, paramos ir globos tai atlikti. Tai pirmasis toks didelis šios komisijos, kuriai vadovauja energingas dr. L. Kriauciūnas, užmojis. Reikia tikėtis, kad jis nepaskutinis.

Mes džiaugiamės, galėdami pasveikinti Hamiltono "GYVATARĄ" ir jo vadovę Genovaitę Breichmanienę 30 metų sukakties proga, linkėdami ir toliau ištvermės bei ryžto puoselėti autentiškai lietuvišką meną.

Melburnas, Australija

Tautinių šokių vienetas "Klumpakojis" ir jo vadovė Anelė Morkūnienė

Hamiltoniško "Gyvataro" veteranų grupė, kuri dalyvaus šio vieneto trisdešimtmečio koncerte š.m. balandžio 13 d.

Mūsų "Gyvataras" - sukaktuvininkas

PRANYS ALSĖNAS

Hamiltono lietuvių tautinių šokių grupė "Gyvataras" švenčia savo veiklos trisdešimtmetį. Ta proga 1980 m. balandžio 13 d. Hamiltono Scott Park salėje rengiamas tautinių šokių ir dainų koncertas.

Si grupė, su nedidele pertrauka, kai vadovavo Vanda Panavaitė, yra G. Breichmanienės vadovybė. Per trisdešimt metų per jos šokėjų eiles perėjo beveik visi tos kolonijos jaunuoliai-ės. Ir tai, pasakytume, nuostabus "Gyvataro" vadovės ir jos buvusių bei esamų pagalbininkų (N. Stanaitytės, L. Stanevičiūtės, L. Virbickaitės ir kt.) sugebėjimas lietuviškąjį jaunimą patraukti į savo eiles, ypač šiuo metu, kai lietuviukų ir lietuvačių, augančių svetur, aplinka yra pilna "good time" vilionių.

Hamiltoniečiai liet. tautinių šokių šokėjai yra žinomi ne tik vietos, bet ir plačią apylinkių lietuviams, taip lygiai Amerikos lietuvių kolonijoms, kanadiečiams ir tarptautinių programų stebėtojams. Jie dažnai kviečiami dalyvauti programose pas kanadiečius, ir tarptautinius pasirodymus, ir televizijos programas. "Gyvataras" beveik kasmet pasirodo Lietuvių Dienoje. Yra aplankęs su koncertais daugybę lietuvių gyvenviečių Kanadoje ir JAV-se. Kiwanis festivalyje yra laimėjęs aukso medalį. 1963 m. dalyvavo Kanados parodoje, daug kartų koncertavo kitataučiams įvairiose miestuose, tuo būdu garsindamas lietuvių vardą.

Šiam darbu G. Breichmanienė turi itin geras kvalifikacijas. 1938 m. ji baigė Dr. J. Basanavičiaus vardo gimnaziją Vilkiškyje ir įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą Kaune. 1940 m. persikėlė į Vilnių ir pradėjo dirbti su Vilniaus un-to skaudžių studentų grupe, jai vadovaudama. Užėjus bolševikams ir uždarius korporacijas, toji grupė pasiliko universiteto reprezentacine grupe. Jau tada jai teko instruktuoti daugelį tautinių šokių grupių ir teisėjauti tautinių šokių varžybose. 1942 m. Vilniaus un-te ji baigė humanitarinių mokslų fakultetą. 1945-47 m. Vokietijoje, muz. V. Banaičio

vadovautame "Tėvynės garsų" ansamblyje, vadovavo tautinių šokių grupei. Atvykusi Kanadon visą laiką dirba tautinių šokių puoselėjimo srityje.

Jos žodžiais tarant, daug gražių žiburėlių sušvito ir užgeso laiko tėkmėje. "Gyvatarui" buvo lemta ištverti jau 30 metų. Ir šiandien, kai daugelyje lietuviškų kolonijų jaučiamas lyg ir atoslūgis, veiklaus jaunimo sumažėjimas, "Gyvataras" tebėra veiklus trijų grupėse — turė 80 narių. O jeigu dar pridėti veteranus šokėjus, kurie pasirodo tik specialiomis progomis, tai dar vis praška 100.

Nevisada kelias buvęs be spyglių, apsvylimų, nesėkmių. . . 1950 m. pradėta dirbti su šėsiu porų grupele. Reikėjo gero dešimtmečio, kol vienetas išaugo, sustiprėjo ir buvo pastebėtas kanadiečių visuomenės bei valdžios.

Per 30 metų nueitas gražus kelias atstovaujant lietuviams, skleidžiant tautinį meną, populiarinant gražiuosius lietuviškus drabužius, kurie patraukė ypač svetimųšalių dėmesį. 1968 m. Kanados valdžios "Gyvataras" buvo išsiųstas į Europą atstovauti Kanadai tarptautiniame festivalyje, kuris įvyko Montrejeau mieste, pietų Prancūzijoje.

Po to apkeliauta visa Kanada net keletą kartų, dalyvauta 4 tautinių šokių šventėse Čikagoje, aplankyta Pietų Amerika — Kolumbija 1974 m.

Gal didžiausias ir drąsiausias "Gyvataro" suolis buvo per Pacificą į tolimąją Australiją 1976 m. gruodžio 22 — 1977 m. sausio 15 d. Nenutrūksta ir dabar seniau užmezgtos draugystės tarp tolimų kontinentų jaunimo. Maloniausia, kad į šių išvykų organizavimą labai aktyviai įsijungdavo ir patys "Gyvataro" jaunimas. "Gyvataro" eilėse sukurta 18 lietuviškų šeimų, kurių vaikai taip pat tęsia tėvų tradicijas.

"Gyvataras" išleido 3 leidinius, susuko 5 filmus, keletą video juostų ir t.t. Savo 30 m. sukaktį paminėti taip pat išleidią ketvirtą leidinį — albumą.

"Gyvatarui" vadovauja: G. Dumčiūtė-Breichmanienė, jos pavaduotoja — Irena Jokūbynienė, su jauniausi dirbanti Jolanta Jokūbynaitė ir akordeonistas K. Deksnys.

"Gyvataras" yra pasiryžęs savo darbą tęsti, nes iš jo šokėjų skaičiaus išaugo gerų mokytojų — vadovų, kaip I. Jokūbynienė, Silvija Martinkutė, Anelė Morkūnienė (Australijoje), Jolanta Jokūbynaitė ir kt.

VI-ji LIETUVIŲ
TAUTINIŲ
ŠOKIŲ ŠVENTĖ

bus liepos 6 d., 2 val. popiet,

INTERNATIONAL AMPHITHEATRE, CHICAGO, ILL.

Bilietai gaunami VARNELIŲ GIFTS INTERNATIONAL krautuvėje, 2501 W. 71 St., Chicago, Ill. 60629. Tel. (312) 471-1424. Bilietų kainos ložėje \$20.00, mezzanine \$14.00, \$12.00, \$9.00 ir \$7.00. Balkonas — \$15.00, \$12.00, \$9.00, \$8.00, \$7.00 ir \$4.00.

BANKETAS bus tą pačią dieną 7 v.v.
CONDESA DEL MAR, 12220 S. Cicero Ave., Alsip, ILL.

Bilieto kaina — \$18.00. Stalai po 10 žmonių. (Šventės programos šokėjai bilietus užsisako per savo grupių vadovus). Bilietus užsisakant paštu, čekius rašyti: LITHUANIAN FOLK DANCE FESTIVAL.

Tėvų ir jaunuolių problemos

Svarstybos, kuriose buvo keliami opūs klausimai

KLK Moterų Dr-jos Lietuvos Kankinių parapijos skyrius kovo 23 d. Toronte-Mississaugoje, Anapilio salėje, po 11 v.r. pamaldų surengė svarstybas tema "Tėvų ir jaunuolių problemos". Rengėjų vardu įžanginį žodį tarė skyriaus pirm. G. Trinkienė, supažindama su svarstybų nariais — pirmininku inž. Gedimynu Kurpiu, jaunimo atstove Rita Rudaityte, tėvų atstove Birute Mažeikiene ir psichologu dr. Rimu Petrausku. Kiekvienam kalbėtojų buvo skirta 10 minučių.

Pirmąją kalbėjo R. Rudaitytė, Toronto Lietuvių Studentų Klubo pirm. Ji sakė, kad lietuvių jaunimas įieško vis ko nors naujo, idomaus. Rimtoji veikla organizacijose, sambūriuose jų pilnai nepatenkina. Jaunimą labiausiai traukia pramoginė veikla, ypač paties jaunimo rengiami šokiai. Lietuviškoji spauda jų nedomina, nes temos neaktualios, kalba sunkiai suprantama. Dėl lietuviškų dalykų kyla dažni konfliktai su tėvais, su kuriais būna kartais sunku susikalbėti. Jaunimo organizacijos — ateitininkai ir skautai padaro dar gana daug. Nuomone, kad negalima priklausyti abiem organizacijom, esanti atsivežta iš Lietuvos, yra pasenusi, dabarčiai netinkanti.

B. Mažeikienė sakė, kad lietuviai tėvai per daug uždarai galvoja, ribojasi tik lietuvišku gyvenimu — organizacijomis, sambūriais, pamaldomis. Jaunimą stipriau veikia kanadiškoji aplinka, dėlto ir tėvams reikia ją labiau domėtis, kad galėtų suprasti savo jaunimą. Skirtingi tėvų ir jaunuolių požiūriai sukelia konfliktus. Tėvai paprastai mano, kad šeimos gyvenimo pagrindas yra religija, moralė ir tautiškumas, o jaunuoliai, užaugę svetimoje aplinkoje, mano, kad pagrindinis dalykas yra asmens laisvė. Visuomenė iš tėvų reikalauja labai daug, laiko juos atsakingais už vaikų išauklėjimą, bet palieka juos vieną spresį savo problemas. Tuo būdu prieš stiprią aplinkos įtaką tėvai lieka vieni. Kunigų, suprantančių jaunuolių problemas, yra labai mažai.

Tarp tėvų ir jaunuolių reikalinga nuolatinė komunikacija, siekianti išsiaiškinti kylančias problemas. Geriau veikia įtikinimas, negu aštri kritika. Nėverta kritikuoti jaunuolių dėl neesminių, antraeilų dalykų — šukuosenos, aprangos ir pan., nes tai jų gyvenamos aplinkos stilius.

Dr. R. Petrauskas žvelgė į klausimą psichologiniu požiūriu,

dėstė apie fizinis ir dvasinis pasikeitimus, pabrėžė aplinkos įtaką. Vaiko gyvenimo norma — šeima, o jaunuolio — draugai bei plačioji aplinka. Pastaroji nuolat keičiasi, ir jaunuoliui darosi sunku susiorientuoti. Jis įieško sau tinkamo modelio. Tėvai gali jam padėti, jeigu jų išsilavinimo lygis yra pakankamas. Svarbu paruošti jaunuolį savae aplinkoje, teikiant gerus pavyzdžius. Mažiau įsakini, daugiau įtikinėti.

Buvo įvairių paklausimų ir pasisakymų iš publikos. Vienas svarbiausių pasisakymų buvo A. Rinkūno, augstesniųjų lituanistinių kursų vedėjo. Pasak jo, pagrindinė tėvų ir jaunuolių problema yra komunikacijos stoka. Abiem pusėm susikalbėti kliudo pirmiausia kalbiniai sunkumai. Jaunuolių lietuvių kalba yra silpna, o vyresniųjų tėvų anglų kalba nėra stipri. Jaunuoliai, ypač jaunesniųjų klasių, nesupranta laikraštinės lietuvių kalbos, o apie lietuviškų knygų skaitymą nėra ko nė kalbėti. Pvz. jie negali paskaityti nė M. Valančiaus "Vaikų knygėles", nes per daug jiems nežinomų žodžių.

Antra kliūtis — dvasinės komunikacijos stoka, nes tėvai ir jaunuoliai gyvena skirtinguose dvasiniuose pasauliuose. Svarbu su jaunuoliais pirmiausia dalykus išsiaiškinti. Pvz. į lituanistinius kursus atėjo keturi jaunuoliai, žinomi kaip nesuvaldomi išdykėliai, darbo trukdytojai. Vadovybėje buvo kilusi mintis juos pašalinti iš kursų, bet viena mokytoja pasiūlė neskubėti ir pirmiausia su jais atskirai susikalbėti. Tai pagelbėjo, ir jaunuoliai pasitaisė.

F. Mockus iškėlė tėvų susirūpinimą dėl anglų kalbos vartojimo tautinių šokių sambūriuose. Esą tėvai siunčia ten vaikus, kad išmokytų ne tik tautinių šokių, bet ir lietuviškos kultūros, turėtų progos išgirsti lietuvišką žodį. Dėja, per repetitijas instruktoriai-ės aiškina tikrai anglų kalba. Vėliau paaiškėjo, kad taip daroma ir sporto klubuose, nes jaunuoliai nemoka pakankamai lietuvių kalbos, nesupranta aiškinių, ima išdykauoti, nesilaikyti instruktorių nurodymų. Buvo girdėti pageidavimų, kad tokiais atvejais būtų vartojamas abi kalbos — lietuvių kaip pagrindinė, anglų — kaip pagalbinė. Tai betgi neįmanoma, kai instruktoriai nemoka pakankamai lietuvių kalbos.

Po svarstybų rengėjos visus dalyvius pavaisino suneštiniais valgiais ir kava. Bv.

DISKUSINĖS MINTYS

Lietuvių ir anglų kalbos

AL. GIMANTAS

Vis dažnėja ir ryškėja balsai (tik vyresniųjų, tiek ir jaunesniųjų), keliantieji reikalą nusileisti iš įprastųjų pozicijų ir keisti įprastąjį nusistatymą vienu opiu klausimu. Tiesa, tas klausimas nėra nei naujas, nei staiga atsiradęs, bet pakankamai aktualus, būtent, tas negailingai besiskverbiantis į mūsų tarpą anglų kalbos vartojimas. Jis plinta pirmiausia per gausėjantįs mišrias šeimas ir per mūsų pačių jaunąją kartą. Vadinasi, susidaro viena, bet dvilypė situacija, su kuria reikia skaičiuoti.

Iki šiol visa ta padėtis (gal todėl, kad nemaloni) buvo beveik ignoruojama, pusiau nematoma ar ir nenorima matyti. Todėl gal nederėtų ignoruoti ar tyčiotis iš pasiūlymo, kad jau pats laikas turėti kokį nors planą, siekiantį neatstumi iš mūsų tarpo ne tik mišrių šeimų narių, bet ir lietuviškai nekalbančių (jaunimo ir vid. kartos atstovų, kur tokių yra). Bent jau tokius, kurie nori, gali ir nėra abejingi lietuviškai dvasiai, derėtų traukti į lietuvių eiles.

Lietuviškai silpnai kalbančių ar ir visai nemokančių skaičius nemažėja. Bus atveju, kai tokių asmenų visuomeninis potencialas gali būti net ir labai naudingas bendrosios veiklos plonybėse. Tad nebūtų naudinga kratyti asmenų, kurie dėl vienokio ar kitokio priežasčių nėra išmokyti lietuvių kalbos.

Žinoma, daug kam mūsų bus tikrai sunku suprasti ir "suvirškinti" paprasčiausią faktą, kad

palaipsniui turėsime išvirsti į "oficialiai" dvikalbę visuomenę. Tai pakeis ne tiek turinį, kiek formą kairiųjų mūsų susirinkimų, posėdžių, seminarų, sueigų, iškylų, gal net ir stovyklų.

Tai kietas ir sunkias suprantamas reikalavimas. Daug kam (ir negali kaltinti) tai bus itin nemielas, gal net sielos gėlmes purtantis posūkis, bet ar jis išvengiamas? Be abejonės, sveikos diskusijos gali kelti kokybės ar kiekybės klausimus. Vieni bus (ar tik ne dauguma?) už tai, kad geriau likti skaičiumi mažesniu vienetu, bet grynai lietuvišku — kalba ir ištikimumu. Kiti gi atstovaus priešingai pažiūrai — tebusina mūsų daugiau, kad ir su drungnesniais lietuviškais nusiteikimais bei atsinešine svetima kalba.

Paviršutinišku klausimu nagrinėjimu niekas nepajėgs problemos išspręsti, nes ji yra tikrai gili ir daugiapusė. Nebūtina ir demokratine įprasta dauguma bus visiškai tikra savojoje nuomonėje. Gal čia reikalingi pirmi bandymai; gal ir praktinis eksperimentavimas atnešų tam tikros naudos, bent ta prasme, kad leistų gyvenimui

kai realybei kiek arčiau ir intymiau ją pažinti, suprasti, vertinti.

—Magiškų receptus vargiai ar kas turi. Bet ar ne pats blogiausias receptas būtų nieko toje srityje nedaryti, nesvarstyti, laukiant ir tikintis, kad laiko eiga pati išspręs, lyg kokioje loterijoje, kurioje norima lengvai laimėti, bet užmirštama laiku išgyti bilietą.

All Languages Service

NOTARIZUOTI VERTIMAI

IR VERTEJAVIMAS PER 70 KALBŲ

361-0303

SUITE 1105, 67 YONGE STREET, TORONTO, ONT. M5E 1J8

Naujas lietuvių kelionių biuras

Simon's Travel Service kviečia keliauti kartu!

1980

Vilnius —	spalio 3-11
Vilnius —	lapkričio 3-11
Vilnius — Paryžius	gegužės 23 — birželio 9
Vilnius — Leningradas	birželio 21 — liepos 5
Vilnius — Varšuva	liepos 8 — liepos 22
Vilnius — Münchenas	rugpjūčio 9-23

13 dienų su giminėm!

Vilnius - Ryga gegužės 18 - birželio 1

Vilnius — Ryga	liepos 8-22
Vilnius — Ryga	rugsėjo 1-15
Vilnius — Ryga	gruodžio 22 — sausio 5, 1981

Kelionių ir viešnagės metu teikiama visapusiška pagalba. Mūsų biuras sutvarko ir visus dokumentus, reikalingus iškvietimams vizitui.

Tel. 537-3060 arba 532-8772

2385 Dundas St. W., Toronto, Ont., Canada M6P 1X2

(Kelionių biuro registracijos numeris — 1835961)

Prancūzijos Lietuvių Bendruomenės suruoštamame priėmimo Paryžiuje svečiams Simui Kudirkai 1980 m. sausio 23 d. Iš dešinės į kairę: prof. J. Matorė, Eglė Klimaitė, P. Klimas, Simas Kudirka, kun. J. Petrošius

Labai vertina pagrindžio "Kroniką"

MONS. KL. RAZMINAS

Centrinė Vatikano radijo programų redakcija š.m. kovo 1 d. specialia šešių puslapių studija pateikė įvairių kalbų radijo programom neseniai Italijoje išspausdintą "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" antrašį rinkinį italų kalba. Vertimą parūpino ELTA-PRESS red. mons. V. Mincevičius, o išleido "La Casa di Matrona" leidykla Milane. Leidinys sudaro beveik 500 psl. Jame yra pateikiamas nuo 11 iki 20 "LB Kronikos" numerių vertimas. Šie numeriai Lietuvoje pasirodė 1974-1976 m. Jie apima įvairius pareiškimus ir protesto raštus prieš Katalikų Bendrijos ir jos tikinčiųjų teisių varžymus, pranešimus apie Lietuvoje iškeltas teismines bylas sąžinės ir politiniam kalniam, apie tikinčiųjų mokinių persekiojimą Lietuvos mokyklose, apie Lietuvoje vykdomą kultūrinį genocidą, įvairias žinias iš vyskupijų bei bendras informacijas iš Lietuvos tikinčiųjų gyvenimo. Pirmąjį rinkinį ta pati leidykla Milane išleido 1976 m. Pirmasis tomas apėmė 10 pirmųjų "Kronikos" numerių. Vertimą taip pat parengė mons. V. Mincevičius.

Vatikano radijo lietuviškųjų programų tarnybos bendradarbis K. Lozoraitis, pasinaudodamas Vatikano radijo pateikta studija, kovo 6 d. transliacijoje italų kalba "Kroniką" išsamiai aptarė Lietuvos klausytojams. Kalbėtojas pažymėjo, jog Vatikano radijo centrinės redakcijos bendradarbis Antonio Man-

cini, pateikdamas "Kronikos" rinkinį italų kalba, primena, jog "LKB Kronika" pirmą kartą Lietuvoje pasirodė 1972 m. Nuo to laiko atskiri "Kronikos" sąsiuviniai Lietuvoje slapta pasirodo maždaug kas trys mėnesiai ir taip pat slapta pasiekia užsienį, kur yra vertiami į įvairias kalbas ir platinami. "Kronikos" vertimai pasirodė italų, anglų, prancūzų, vokiečių, ispanų ir kitomis kalbomis. Iki šiol Lietuvoje jau yra išleista 40 numerių.

Centrinė Vatikano radijo redakcija primena, kad "LKB Kronika" išsena grupės draščių ir ryžtingų redaktorių bei leidėjų dėka. Kaikurie "Kronikos" leidėjai, bendradarbiai ir net skaitytojai buvo suimti, teisiamai ir nubausti sunkiomis kalėjimo bausmėmis. "Kronika" yra tapusi vienu iš svarbiausių pagrindžio leidinių sovietų valdomuose kraštuose.

Vatikano radijo studija apie "LKB Kroniką" pateikia taipgi informacinių žinių apie Lietuvą. Čia primenama, jog Lietuva 1940 m. Stalino ir Hitlerio slapto suokalbiu buvo priverstinai įjungta į Sovietų Sąjungą. Nuo tos dienos prasidėjo katalikiškos lietuvių tautos ilgas ir skausmingas kryžiaus kelias. Ilga ir sunki prieštaraudama tautos nuosilpnino lietuvių tautos gilaus tikėjimo. Tai esą liudija Vengrijos kardinolas Lekai žodžiai, pasakyti jam besilankant Lietuvoje: "Kalbėti apie Lietuvą ir jos tikinčiuosius gali tik tas, kuris yra pats juos pažinęs... Aš niekad nemaniau, kad Baltijos jūros pa-

kraštyje yra taip giliai tikinti katalikiška lietuvių tauta. Dabar aš ją pamačiau ir įsitikinau..." (Citata žurnalistas A. Mancini paėmė iš mons. V. Mincevičiaus redaguojamos ELTA-PRESS 1979 m. 12 nr.).

Todėl nenuostabu, — rašo Vatikano radijo programų redakcija, kad popiežius Jonas Paulius II, Vašingtone susitikęs su Lietuvos diplomatinio atstovu dr. Bačkui pareiškė kasdien meldžiasis už Lietuvą...

"LKB Kronika" vaizdžiai ir tiksliai atspindi lietuvių tautos ištikimybę, patiriamas skriaudas, pasiryžimą saugoti tikėjimą nuo ateistų užmačių. Ji ribojasi tikrų faktų aprašymu, atskleidžiamą pasauliui Lietuvos tikinčiųjų gyvenimo tikrovę. Todėl ir sovietų spaudos, kaip "Tarybinis Mokytojas" ir kitų, puolimai net prieš Vatikano radiją neturi jokio pagrindo — pažymi Vatikano radijo bendradarbis A. Mancini.

Baigdamas naujai pasirodžiusios "LKB Kronikos" II tomo recenziją, Vatikano radijo redakcija "reikia vilti, kad šiais metais pasirodys ir trečiasis "LKB Kronikos" rinkinys italų kalba. "LKB Kronika" esanti didžia verta užsieniečių skaitytojų dėmesio. Ji nėra vien dokumentų rinkinys. Tai žymiai daugiau nei priespaudos ir neteisningumo faktų slapta kronika. Siame Lietuvos tikinčiųjų pagrindžio leidinyje su meile ir pasišventimu aprašomas ištisas labai skaudus, bet garbingas lietuvių tautos istorijos laikotarpis.

Liudijimas

NELE MAZALAITĖ-GABIENĖ

(Atkelta iš 3-čio psl.)

džiūnai teisinosi, jog ne jų pareiga nuteisti, bet taip darė pasityčiodami, rodydami savo neapykantą, galią ir baimę. Berniukas suprato, kad tie visi galingieji jo bijojo.

Nė vienoje vietoje jis negalėjo prastumti, kad galėtų pažvelgti į Jo veidą. Jau baigėsi diena, kareivių šalmai tamsejo, tiktai raguotinės švysčiojo, lyg pamirktos ir paskutinius saulėlydžius.

Kaip Jis turi būti pavargęs — Dievo Sūnus, kūdikių draugas — stumdomas, mušamas, pažeminamas, jeigu ir jis, vaikas, jau vos pavelka kojas. Jis užmiršo, kaip nesaugu jam Kajafo kieme, kur gali būti pastebėtas namiškių ir sugautas. Jis atsėdėjo kiemo viduryje prie ugnies, kur, prieidami ir prikludami, šildėsi žmonės.

Jis išgirdo balsus kitoje lauko pusėje — ten kažkas pusbalisiu klausinėjo vieną vyrą, o tas atsakė beveik šaukdamas, lyg norėdamas, kad visi girdėtų jo atsakymą:

— Aš sakau, kad nepažįstu jo! Drebulys perversė berniuką nuo to išsižadėjimo žodžių. Jam atrodė, kad užgeso ugnis. Tačiau ji liepsnojo, karts nuo karto imetus naują pliauską.

Klausimas pasikartojo tris kartus vis iš kitos vietos, nes tas, kurį klausinėjo, traukėsi, atsakinėdamas kaskart balsingiau: "Nepažįstu!"

Berniukas negali įžiūrėti kas jį klausia, nei kas atsako. Staiga jis pajunta, kad yra įjieskomi, tačiau nenori pasitraukti iš čia, nes tarsi visas jo gyvenimas yra sutekęs į šio kiemo grindinį. Jis pasilenkė ir paslėpė savo veidą apdare. Buvo taip sunku, atrodė į akmenį pavirto.

— Vaike, ar ir tu esi pavargęs?

— Kodėl? — jis baimingai pakėlė galvą.

Ne, tai ne tėvas ir ne vienas iš tarnų. Tai nepažįstamas buvo prisėdęs šalia. Jis atrodė toks pavargęs, kad tik numirėlis galėtų taip prabilti. Bet jo akys neužgesusios — jos žibėjo, tačiau josose neišsivertė nieko, kaip ir liepsnoje. Ateivis ištiesė pirštus į liepsną. Jie atrodė tokie šalti, kad nuo jų geso ugnis.

— Ar aš esu pavargęs, — sako berniukas. — Nenusimink, šia naktį nėra nepavargusio.

Ateivis dar arčiau pasistūmė — beveik sukišdamas į ugnį rankas ir tarė:

— Tu atrodai alkanas. — Tikrai, — sako berniukas, — aš esu alkanas. Tiktai dabar pajutau.

— Aš turiu duonos, — sako ateivis, — ir iš maišelio, kuriame laikomi pinigai, ištraukė gabaliuką duonos ir padavė vaikui.

— Bet tu pats neturėsi, — sako vaikas. — Mat, jam pasirodė, kad staiga anojos veidas pasidarė toks kaulėtas.

— Valgyk tu pats, aš negaliu tavęs skriausti!

— Imk, aš nevalgysiu; niekam kitam nesūliau. Čia vakar mūsų buvo ne tiek daug, o duonos perdaug — aš pasiėmiau atšargai. Tai ne duona... Mokytojas ją laužė ir sakė, kad tai jo kūnas. Aš nešiausi duonos atšargai, bet atrodė, kad nešu visą žmogų...

— Pasitrauk, nelaimingas, nekalbink nekaltų vaikų, — pratarė balsas viršum jų galvų. — Bėk Judai, bėk išdavike!

Judas pašoko, kaip iš lauko iškritęs pagalys ir, užsidengęs veidą, nubėgo. Žmonės baimingai traukėsi, kad bėgdamas jų nepalietų.

— Aš valgiau Judo duoną! — sušuko vaikas ir norėjo at-

gniauzti delną į ugnį, bet naujai atėjęs žmogus sulaukė. Jis prisėdė šalia ir pasuko vaiko ranką į jo burną. — Valgyk, net išdaviko ranka negali išniekinti šios duonos. Aš buvau ten, girdėjau Mokytoją sakant "Imkit ir valgykit, tai Gyvenimo duona." Jis atidavė save, o mes jį aplėidom. O, vaikė, koks aš esu nusidėjęs! Aš buvau su Judo duonos laužyme, miegojau sode Jam besimeldžiant ir ką tik triskart Jo išsišvyniau!

Berniukas matė, kaip vyras kalbėjo, smaigiamas sielvarto. Ir jis pats pravirko, vaikščiai kūkiodamas.

Kiemas staiga subangavo. Kareiviai, stumdė stovinius prajėme. Mokytojas vėl buvo išvedamas.

— Eikime, — tarė vyras, — eikime paskui Jį. — Jis padėjo vaikui atsistoti, prilaikė jo pečius savo didele ranka, kad minia jų neiškirtų.

Vyriausiojo kunigo Kajafo giminė visas didžiausias sielvarto dienas praleido su ištikimaisiais, kurie sekė Viešpatį visur, nors negalėjo nieko padėti. Vaikas kentėjo drauge, bet jam atrodė, kad jo skausmas yra sukteptas, nes atėjo iš tų namų, kur prasidėjo Dievo Sūnaus persekiojimas. Jis negalėjo prisitarti ir prašyti, kad jam atleistų. Jis buvo mažas, nepastebimas, ir dėlto niekas nepaliudys, kad jis yra ištikimas — galvojo jis.

Saulė temo, žemė prasivėrė daugelyje vietų, dangus buvo juodas, nes nė žabai nebuvo šviesūs. Vaikas stovėjo prie kryžiaus. Ūmai išgirdo suraminimą — tai ne jam, tai latruvi, pakabintam ant dešiniojo kryžiaus, Dievo Sūnus tarė: "Tu būsi su manimi rojuje." Berniukas žinojo, kad ne tik tai vienam nusikaltėliui, bet ir kiekvienam, kuris atidengia savo širdį, galioja Jo pažadas "būsi su manimi..."

Berniukas buvo tas, kuris liudijo ir Priskėlimą. Jis budėjo

Ne kasdienos poilsis, bet Pax Domini

Anapiln Alfonsą Skrebūną nulydėjus

Medžiai, apstoję a. a. Alfonso Skrebūno kapą, jau rengiasi sprogti. Žiemą jie teiks užvejį, vasarą sups gausia žaluma, šakose globodami paukščius, kad mirusiam giesmių nestokotų. Bet ir pakankamai saulės praleis, atskleisdami dangaus begalybę ir debesies pilkumą. Bus daug ramybės nesibaigiančiam poilsiui.

O prieš daugel metų, tada dar trisdešimties nepasiekęs, Alfonsas jam įprastu geros nuotikos tonu kalbėjo:

— Kai ateisiu duonos skolinis, neatsakyk. Gali taip įvykti. Bet jei perlipsių šį slenkstį, nereikės valkylos garuose, tryptant šlapias cemento grindis, prie laidytuvo pririštam stovėti.

Tada, pardavęs jau savo rūpesčių pasistatytą namą, jauną šeimą perkėjęs butan, susirinkęs menkus išteklius, vienon saujon telpiančius, palikęs vien Kanados imigrantui tinkantį darbą, susitaręs su patikimu žmogumi, ryžosi platesnio masto statybai. Slenkstį perlipo. Duonos neskolino ir valykon negrįžo. Vidutiniškai išgyvenusio akimis žiūrint, pasiekė labai, labai daug, nors visų planų įvykdyti nespėjo, ramesnio poilsio nesusilaukė.

Ir nė vienas planų neįvykdė. Jie, žmogiškosios prigimties išibūti, ritasi bangomis, kol Didysis Planas išjunga troškumus. Viena akimirka išriša problemas, atsako klausimus. Nuplėsta, pabaigta.

A. a. Skrebūnas dirbo sunkiai, kaikiuriais laikotarpiais ketvirtą ryto keldamas, nežinia kada guldamas. Bet skūstis — ne jam. Ir pasididžiūti nemėgo, supykti nemokėjo. Versle buvo ryžtingas, žmonėse — kuklus. Neabejodamas religija, nemėgo demonstruoti; kentėdamas dėl lietuvių tautos tragedijas, skausmo nesistengė keisti į garsialabį patriotizmą; neslegiamas medžiaginių sunkumų, turtui neparsidavė.

Jo šviesias nuotaikas ir malonų būdą žinojo visi, Alfonso gyvenime sutikti. Štai beveik trisdešimt metų versle išbuvo su vienu žmogumi, abu darė sunkius sprendimus, derino nuomones, abu, neskaičiuodami laiko bei finansinių įnašų, nelengvai dirbo ir nesikivirčio. Daug kalba ir paties a. a. Alfonso atvirai išsireiškimai. Kam nors šiurkščiau pasielgus, o pašaliniui nusistebejęs, atsakydavo:

— Nelieskime, jis yra visai neblogas žmogus. Apsiriko, tai viskas.

Vienais metais, kartu laukiant švenčių, sniegas užvertė gatves ir kelius. Artėjo Kūčių vidurnaktis, buvo šurpu atverti duris.

— Be Piemenėlių Mišių visi metai atrodys svetimi. Vaziuojam, sniege neprigersime, — išragino jis. Šventovėje buvo tik šalimais gyvenusių pora žmonių ir mes, keli artimieji, su dešimtmečiais vaikais keliolika mylių atsimušė. Kai vargonai (choro dalyviai neatvyko dėl oro) isimetė lietuviškos Kalėdų giesmės melodijon, jis krūptelėjo ir ilgokai šluostėsi ašaras. — Dabar bus ramiau, — sušnibždėjo. — Čia kartu yra Dievas ir Lietuva.

Sportininkas, slidininkas, pilotas, žvalus, visada mėgęs jaunus žmones. Iš kažkur suvažiavusiam slidinėti lietuviškam jaunimui atrakinavo savo šeimoms vilos duris, priimdavo, kalbindavo, finansiskai remdavo. Jo duosnumą tiksliai išsakė vienas rimtas asmuo:

— Aukuojo visur, kur matė reikalinga, davė neprašytas ir gausias.

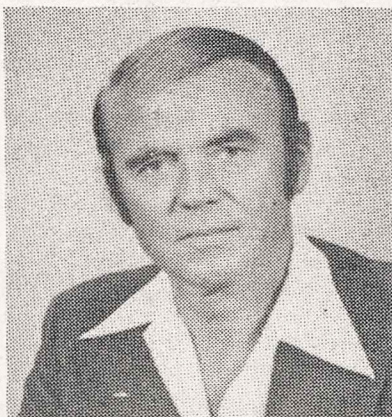
Su mūsų visuomeniniu gyvenimu visada kartu žengdamas, vengė maišytis pirmose gretose. Tarsi stebėjo, kur ir kada, pavojingai situacijai susidarius, reikės prisiekti ir visa jėga surizikuoti. Tačiau paskutinių KLB rinkimų metu tapo šio krašto LB tarybos nariu. Gal prieš du mėnesius, kalbant telefonu, išsitarė:

— Mane spiria Kanadoje Tautos Fondui atstovauti.

— Tai atstovauk.

— Bijau, kad nepadarysiu, kaip... — suminėjo kelias pavarde. O a. a. Alfonso sugebėjimai finansuose buvo gerai žinomi. Tik nežinome, kodėl vienus traukia pakopos, scena, šviesos, kiti slepiasi vidury minios ir akyiai žiūri, ar nereikės prožektoriuose atsiradusiems iš šešelio tiesti rankos ir jį prilaikyti. Tai a. a. Skrebūno mėgta pozicija.

Karas jį iš Lietuvos išblovė vos devyniolikmetį. Mokydamasis pats sunkiai vertėsi Vokietijos stovyklose, vėliau vargo Kanados miškuose. Užsigrūdino, todėl sau patogumų neieškojo,

A.A. ALFONSAS SKREBŪNAS

mokėdamas, iškilus reikalui, kėdėje ar net ant žemės pamiego. Kad kitiems užleistų patogesnę vietą. Gyvenimo ir mokyklų išlavintą dvidešimt devejų metų jaunuolį, gebantį susikalbėti anglų kalba ir ja spaudoje orientuotis, naujas kraštas stengėsi ir, atrodytų, lengvai galėjo įsikiepyti savo kamienan, viliodamas platesniu akiračiu. Tačiau a. a. Skrebūnas šiai pagundai liko uždaras. Ir perbėga mintis — kodėl jį, kai tik atstumdavo kasdienos rūpesčius, tuojau apspūdavo Lietuvos ir lietuvių likimo klausimai?

— Ten pagalba tikrai yra reikalinga, — sakydavo. — Žmonės vargsta surištomis rankomis, patys išsikapstyti nepajėgia, o mes, viską atidavę, galėtume iš naujo pradėti.

Užpuola ir kita mintis, skauduliu nuvertianti: nevisi buvome ir esame šiuo požiūriu į a. a. Alfonsą panašūs, kartais net jam priešingi; nevisi mūsų vaikai, tėvų ir lietuviškos visuomenės glėbiuose rūpestingai saugoti, persiėmę tautinėmis nuotaikomis. Kokios priežastys kaltos? Kur suklysta?

Nekartą prie šventytklos, saulėje ar paplūdimy su pasididžiavimu a. a. Skrebūnas yra slapta parodęs:

— Ta mergaitė — tikra lietuvaite. Jau baigia mediciną. Pažiūrėk į šitą vaiką. Advokatas.

— O kaip su juo?

— Labai doras lietuvis! Tokius jaunuolius nužvelgus, visą džiaugsmas nupila. Puikūs mūsų berniukai, gražios mergaitės.

Jis siekė, vargo, džiaugėsi, kartais viešai, kartais tik viduje kentė. Visi einame panašiu keliu, tik mūsų pečius sleigiančių našų turiniai skiriasi. Vieni linksta nuo įsikalbeto, esą kitus viršijančio, su savais žmonėmis bendrauti trukdančio gudrumo ir nusuka į dykumas. Kitus supančioja įtikėjimas Kur-tan. Yra sukniubusių nuo sunkiai nugalimų ydų, yra linkusių kaimynus mokyti ir teisti. O ne, ne a. a. Alfonsui buvo skirta sėsti mokytojo, teisėjo ar išdiduolio kėdėn! Taikos, bičiulystės, pagalbos, neiškreipto lietuviškumo ir neabejojancio tikėjimo Dievu takas, be užlūžimų ir

ikalnių, tęsiasi iki berželių Anapilyje. Ir kokia neaprepiama turi būti amžinybės malonė, išgydanti, priglaudanti gyvenimo įvairiai suniekintas, apžalotas, nubraižotas sielas! Juk išnykimo pražūčiai turbūt yra skirti vien tie, kurie, sąmoningai trokšdami, jos įieškojo.

A. a. Alfonsas Skrebūnas gimė 1925 m. sausio 10 d. Kurkliuose, netoli Anykščių, vidutinio ūkininko šeimoje. Mokėsi Kurkliuose, Anykščiuose, lietuvių gimnaziją baigė tremty, Spackenberge, Vokietijoje. Kurį laiką lankė Pabaltijo universitetą Pinneberge, kol su pirmą vyrų grupe, lietuvių stovyklose surinkta, 1947 m. liepos mėn. išvyko į Kanados miškus. Baigęs sutarties įpareigojimus, atvažiavo Torontan. Dainavo vyrų oktete, mišriam chore, jame susipažino su Onute Telksnyte, su ja 1950 m. liepos 1 d. sukūrė šeimą ir išaugino du sūnus — Vytautą ir Algirdą. Pradžioje dirbdamas tik sunkius darbus, užvalgėsi, kaip išimigracinės masės vargo išsiveržti. Rodosi, buvo vos 27 metų, kai pradėjo bandyti statybą, ir gana drąsiai, negaišindamas laiko. Savo verslinį talentą anksti sugretino su O. Delkaus sugebėjimais. Šie du vyrai pastatė daugybę namų, įsteigė ištisą priemiestį, pasiekė net JAV, ant Ontario ežero kranto daugiaaukščiais, moderniais statiniais prašoko visą apylinkę.

A. a. Alfonsas ir jo šeima gyvenimu už lietuvių visuomenės tik tiek domėjosi, kiek būtiniausiai reikalavo verslas. Lankė visus lietuvių renginius (koncertus, paskaitas, susirinkimus), važinėjo į šventes, padėjo Toronto Lietuvių Namams kūrimesi pagrindą sudaryti, dalyvaudavo dainų ir šokių šventėse, bendravo tik su lietuvių šeimomis, jo namuose kanadiečiai nesisvečiavo. Pagalbą betkur gyvenantiems artimiesiems, paramą spaudai, knygai, veiklai skyrė neragintas. Neįieškojo augščiau prasikišusių bičiulystės, bet juos gėrbė, vaikams pavyzdžiū rodydamas, laisvai jautėsi tarp paprastesnių.

Mirė staiga 1980 m. kovo 6 d. Iškilmingai palaidotas Anapilyje 1980 m. kovo 10 d. Be žmonos Onos ir sūnų, Lietuvoje liko senutė motina, daugiau kaip dešimtmetį Sibire praleidusi, ir dvi seserys.

Ir eis metai, košdamiesi pro išsidžius pastatus, kuklius namelius, pro antkapius, margiausias pavardėmis nužmėtus. Eis pūgų, darganų lydimi, eis saulei degant, paukščiui iš džiaugsmo tylėti negalint. A. a. Alfonsas visada šviesi nuotaika liks visų, jį pažinojusių, sąmonėse, kol ir mes įsiliesime į Didįjį Planą. Ten saulės ir džiaugsmo niekas ir niekadoms neuždengs. — SS

PATTI SKREBUTENAITĖ — iškilioji šių metų St. Catharines, Ont., Lietuvaite "Miss Lithuania", kuri atstovaus lietuviams tautybių ir vynuogių festivaluose. Ji perėmė karūną iš savo sesutės Barbaros. Vytauto ir Izabelės Skrebutėnų dukra, vienuoliktos klasės gimnazijos mokinė, buvusi "Nemuno" tautinių šokių grupės nara, lankiusi lietuvių šeštadieninę mokyklą

SKAITYTOJAI PASISAKO

MENAS IR MORALĖ

Buvo įdomu sekti pasisakymus meno ir moralės santykių klausimu. Man rodos, kad straipsniai nusiipnė daugiausia dėl to, kad nepasirodė skaitytojų laišku. Šia proga norėčiau prikišti savo trisraši. Man labiausiai patiko prof. dr. J. Grinius dėlto, kad jis aiškiausiai savo nuomonę išreiškė ir pagrįdė. Jis nepasirodė kaboti filosofinėse bendrybėse ir nepasiskendo žemiškose smulkmenose. Ir jaunesnėji, ypač tie, kurie neseniai baigė kolegijas ir įsisavino kritikų techniką, nors nevisur sutinkami su autoriaus išvedžiojimais, — gali daug ko pasimokyti. Būtų gera, kad ir dažnas kultūrinio skrybiaus redaktorius tą straipsnį atidžiai perskaitytų. Taip bent man atrodė iš mano kėrės.

Antanas Musteikis

SUKAKTIES PROGA

"T2" pastangos, įdėtas darbas ne-liko išsivijos istorijoje nepastebėtas. Kiek per tą laiką įdėta darbo, išleista prakaito, pasiaukojimo! Tėvynės laisvės kovose drauge turėti ir kultūrinis frontas, praturtinantis tautos lobyną Dievo, Tėvynės ir artimo meilės šviesa. Linkiu ir toliau eiti pramintu tiesiu "T2" keliu.

Dail. Jurgis Juodis

REIKALINGA PAGALBA

"Pagalba mažesniems" — visais atžvilgiais geras vedamasis. Labai teisingai nušvieta, viskas atitinka tikrovę. Pasiūlytas labai geras ir mažomis apylankėmis labai naudingas planas, kurio įgyvendinimu KLB krasto valdyba tikrai turėtų susirūpinti. Tas planas būtų labai naudingas ir menų vietoms, kuriems išvykų galimybės yra labai sumažėjusios dėl to, kad mažųjų apylankių biudžetai nepajėgia padengti kelionės išlaidų. Turėti išvykas meno vietoms yra labai svarbu, nes jos pakelia jaunimo nuotaikas ir paskatina tokiuose vietuose dalyvauti. E. D.

PERDAUG NELIETUVISKŲ ŽODŽIŲ

"T2" š.m. 6 m. išspausdino G. E. Kazokienės straipsnį apie lietuviškus tautinius drabužius. Straipsnis ilgas, smulkiai aiškina jų tapatybę, įdomus, nes tautiniai drabužiai ir JAV, ir Australijoje bei kitose šalyse, kur gyvena lietuviai, dažnai parodomi svetimtautiams ir sukelia atitinkamą jų dėmesį. Tai senovės lietuvių apdaras, kurių audė sumanios lietuvišės, sugalvodamos įvairias spalvas. Bet darbužiai, kokie jie bebūtų, neatstovauja nei tautos ar valstybės pasiekta technologinei, medicininei ar kitokiai pažangai, kuriai pavaišintų reikėtų tarptautinių žodžių ir pavadinimų.

G. E. Kazokienė šio dėsno nesilaikė. Ji nesigalėjo drabužiams aprašyti svetimų ir tarptautinių žodžių. Dažnas sakiny turi po vieną, du ar net ir tris svetimus žodžius. Argi negalėjo be jų apsieiti? Kurie gams tiek daug "svetimų plunksnų" lietuvių kalboje? Jos neturina, bet skurdina kalbą.

Laikraščius skaito mokyti ir nemokyti žmonės. Pastariesiems svetimi specifiniai žodžiai sunkiai įkandami. Tad visi venkime jų.

B. Obeliūnas

PRASO TALKOS

Viena sėkmadienį nuvykęs į Toronto Prisiikimo šventovę, be paprasto biuletenio pasiėmiau dar vieną prirašytą lapą, gulintį šalia kitų spaudinių. Jį perskaičiau ir nusimaniau: kun. B. Pacevičius, neseniai išleides knygą "Bevardis", kurioje atspausdinti keturi jo scenos veikalai, kreipiasi į Toronto lietuvių, prašydamas paramos knygos leidimo išlaidoms padengti. Žinoma, ta parama tai knygos įsigijimas.

Jeigu mes galime pastatyti milijoninės vertės parapijų ir kitus pastatus, nupirkti brangių vargonus, pianinus ir t.t., tai argi negalėtume paremti ir lietuviškos knygos, šiuo atveju mūsų torontiečių kultūrinio gyvenimo veterano kun. B. Pacevičiaus "Bevardžio"? Juoba, kad jis yra parušęs spaudai ir savo atsiminimų knygą, kurioje atspindėtų ir Toronto lietuvių kultūrinę veiklą.

Pirmųjų šioje knygoje išspausdintų dviejų veikalų — "Fabiolas" ir "Bevardžio" — vaidinimo poveikyje, kaip autorius sako, net penktas aktorius ruošiasi kunigystei.

Man atrodė, kad šios knygos išleidimas galėjo kainuoti apie \$5000. Kadangi jos atspausdinta tik 500, tai apie 100 išdalinus aktoriams, laikraščiu redakcijoms ir kt., liktų apie 400, kurių kiekvienos kaina būtų \$12.50. Brangoka, bet, žinant kun. B. Pacevičiaus mūsų tautinei kultūrai paaugutus metų metus, tokia kaina nėra didelė. Vien tik torontiečiai šią knygą gėlytų išpirkti per vieną sekmdienį.

A. Kalnins

MOCIUTĖS SVEIKINIMAS

Man teko dalyvauti daugelyje mergvakarių, kurie visi buvo gausūs viešniomis, turtingi vertingomis dovanoms ir pilni linkėjimų būsimajai jaunajai. Tačiau įprastoje mergvakario eigoje kažkada suspindi skirtingas, šviesus spindulėlis. Sis ypatingas mergvakaris irgi buvo rūpestingas paruoštas plačios ir kultūringos būsimosios jauniosios giminės bei draugų. Salė — pilna viešnių, puošnus vaišių stalas. Eilėje sveikinimų būsimajai nuotakai pakyla sveikinti jos močiutė. Nedrąsi, susijaudinus ji pradeda savo sveikinimo kalbą, linkėdama dukraitei ateities laimės, Dievo palaimos ir dvasios stiprybės, prašydamą neužmiršti savo lietuviškos giminės, lietuvišką papročį. "Ir štai, miela dukraite, lietuviška staltiesė tavo šeimos stalui, o dvasios stiprybei — kryželis, man dovanotas tavo tėvo prieš vedant prie altoriaus tavo mamą. Kryželyje įrašas: "Jūs mokate ir kitus suprasti! Nesiojki, dukraite mano, neužmiršk niekada šių žodžių."

Akyse jaučiu saldžią ašarą, o širdyje — močiutės žodžiai. Jeigu kiekvieną dukraitei turėtų tokią mylinčią lietuvių močiutę, būtų daug lengviau gyventi plačiame pasaulyje.

Aldona Vitkienė

BAMAS

Greičiau važiuok statyti Bama! O rusas karmaluotą savo damą Skubiai į Lietuvą gabena.

Tai primena tragediją netaip jau seną.

Visokius Sibire bamus lietuvis kasė, Ten liko tavo tėvas, brolis, sesė. Ir už maldaknygę senelis Suklupo kaip rudėnį linelį.

Ten tūkstantį metų lietuvių mirė, Gilios, šaltos pusnyuose sustyrė. Nenusilenk prie jų kapo, Apleisto, paslėpto nukritusio lapo. Nenusilenk, nes gali partija supykti, Gali be pagrįdimo lapo likti.

Vaziuok! Įdomu pamatyti kraštą! Neveltui dirbsi! Gausi pagyrimo raštą!

Katūša susiras sau raudoną, Šimtus nakomarniškų užsidėti ploną, Išmoksi naujų keiksmožodžių išmoksi Ir pamatysi, kaip burundukai liuoski.

Vaziuosi per baisius Uralo kalnus, Kur amžiams miega piktas šaltis, Per taigą rūšią begalinę, Kur milijonams sustingo krūtinė.

Žodžių, per plačią "laisvą" šalį, Kur ir žveris laisvai gyvent negali. Vaziuok! Partija tave ten šaukia! Partija — tai ne vilkas kaukia!

O partija į Tavo tėviškėlę bruka Nusususį ir alkaną Ivana Burunduką.

LIETUVIS

•Baikalo - Amūro Magistralė. Sis eliastrėš gautas iš okupuotos Lietuvos slaptaisi keliais.

LINKĖJIMAI

Sveikinu "Tėviškės Žiburius", su laukusius 30 metų sukakties, ir šia proga linkiu dar antra tiek tesėti šio vertingo savaitraščio leidime.

B. Jablonskis
Aurora, Ill.

SVETIMYBĖS

Malonu skaityti "T2". Nors randasi daugiau ir daugiau svetimybių mūsų spaudoje, bet "T2" vis dar tebeišlaiko gražią mūsų kalbą be iškraipymų.

Pajieškojimai

Pajieškomas Jonas Kybartas, gimęs Šiauliu aps., baigęs teisę ir dirbęs teisingumo ministerijos žinyboje Kaune. Jieškomasis arba apie jį žinantįjį prašomi atsiliepti: Consulate General of Lithuania, 1 Trillium Terrace, Toronto, Ontario M8Y 1V9.

Albinas Ramanauskas jieško sesers Janinos Ramanauskaitės-Jocienės, kilusios iš Molniškių kaimo, Lankeliškių valsčiaus. Prašome ją atsiliepti arba žinancius apie ją pranešti: A. Ramanauskas, 320 Caroline St. S., Hamilton, Ont., L8P 3M1, Canada.

Urugvajaus "Azuolyno" ir Argentinos "Žibučių" vadovai bei jų vienetai buvo pagerbti Toronte gėlėmis ir dovanomis. Viduryje iš kairės: dr. A. Stanevičius, inž. G. Kliuga ir dr. J. Simanauškas. Nuotr. St. Dabkaus

"Paramos" susirinkimas

Metinis "Paramos" kredito kooperatyvo susirinkimas įvyko kovo 23 d. Toronto Lietuvių Namuose.

Susirinkimą pradėjo valdybos pirm. V. Aušrotas, dėkdamas nariams už gausų dalyvavimą. Atsistojimu buvo pagerbti praeitais metais mirę 40 "Paramos" narių.

Praėjusio susirinkimo protokolą perskaitė sekr. S. Masionis, kuris buvo priimtas be pataisymų. Buvo išklaustyti valdybos, kredito ir priežiūros komitetų pranešimai.

Valdybos vardu kalbėjo jos pirm. V. Aušrotas. Pasidžiaugė, kad "Paramos" kapitalą sudaro 25 milijonai dolerių. Visoje Ontario provincijoje kredito kooperatyvų šeimoje "Parama" užima 37-tą vietą, tačiau indėlių atžvilgiu užima galbūt I v. Pagal skaičių "Paramos" narių taupymas yra labai didelis. Čia buvo pažymėta, kad lietuvių yra taupūs ir pasiekė augstos medžiaginės gerovės. Toliau buvo nusiskusta, kad ryšium su ekonominėmis sąlygomis Kanadoje "Paramai" buvo sunkūs finansiniai metai. Išgytos naujos skaitytuvų (kompiuterių) mašinos, kurios padės geriau atlikti raštinės darbus.

"Paramos" \$500 stipendija lietuviui pirmamečiui studentui buvo paskirta gabiui studentui ir pavyzdinčiai lietuvaitei Rūtai Girdauskaitei.

Sudbury, Ontario

AUKOTOJAI. KLB Sudburio apylinkės narių, aukojusių Tautos Fondui 1979 metais, sąrašas.
\$200.00: P. Petrėnas; \$50.00: A. Braškys, P. Venskus, J. Kibickas, S. Poderienė a.a. K. Poderio atminimui.
\$25.00: dr. L. Rudis; \$20.00: J. Jasinskis, A. Rukšys; \$15.00: L. Kulnys, P. Gustas, J. Bataitis; \$11.00: J. Stankus; \$10.00: P. Mazaitis, K. Ramonas, P. Jutelis, A. Kusinskis, J. Paulaitis; \$7.00: A. Gatautis; \$6.00: J. Sleinius.

\$5.00: J. Bružas, V. Bružas, L. Griškonienė, Z. Labuckas, F. Albrechtas, J. Staškus, J. Kručas, J. Petrėnas, A. Juozapavičius, P. Semėžys, Z. Danilevičius, A. Lapienis, S. Lencas, L. Baltutis, A. Staškevičius, A. Milčius, V. Kriauceliūnas, S. Tolvaša, K. Jonikas, P. Liutkus, V. Stepišs, K. Ševičkas, J. Raškevičienė, dr. J. Semogas, A. Mikštas, S. Krivickas, V. Grinius, J. Gližickas, A. Nauzdžiūnas, V. Gudriūnas.
\$2.00: J. Marozėvičius, \$1.00: M. Kupris.

Su dėkingumu visiems — KLB Sudburio apylinkės valdybos vardu J. Paulaitis, sekr.

HOME J. L. Sulimierski
INCOME TAX
10% NUOLAIDA
PENSININKAMS
2290 Bloor St. W. Du blokei į vakarus nuo Runnymede
Tel. 769-4558

Ekstra nuolaida! Atsiųskite šią atkarpą, ir sutauptysite ant visų parduotuvėje turimų prekių.

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Okulistas S. Brogowski, O.D.
412 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
(prie Howard Park Ave.)
Kabineto telefonas 531-4251
Pacientai priimami susitarus telefonu

Anglų kalba

Dr. Franz Meyers, N. Rhine Westfalijos min. pirmininkas, viešėjo JAV-se Salt Lake City. Sakydamas kalbą, šitaip pradėjo:

— Ladies and gentlemen, pirmiausia turiu atsiprašyti už blogą anglų kalbą, nes toji kalba man — kaip ir manoji žmona. Aš ją myliu, bet visiškai sukontroliuoti negaliu.

Šypsėnos Po laiko

Politinis Raudonosios Armijos komisaras pradeda propagandinę paskaitą. Užpakalinėje eilėje vienas raudonarmietis pakelia ranką.

— Klausimai ir diskusijos bus po paskaitos. Prašau nuleisti ranką! — tarė komisaras.

Paskaitą baigęs klausia, kas turi klausimų. Visi tyli.

— Paskaitos pradžioje vienas draugas kažko norėjo paklausti. Kodėl nebeklausė? — komisaras dairosi į užpakalinę suolą.

— Draugas komisarą, dabar nebėra jokios prasmės nieko besakyti. Pradžioje norėjau tamsinti pranešti, kad čia tamstos pranešimo visiškai negirdėti.

Pasigyrė Gydytojo motina giriasi savo kaimynė:

— Mano sūnus jau turi tokią praktiką, jog laikas nuo laiko gali pasakyti pacientui, kad jis nieku neserga.

Artistas Režisiorius deklamatoriui: Turi daugiau išraiškos parodyti savo balse! Aš pažinojau vieną žymų dramos artistą, besiverčiantį rečitaliais, kuris mokėdavo taip dramatiškai perskaityti restorano maisto sąrašo kortelę, kad klausytojai pradėdavo verksti!

Deklamatorius: Matyt, skaitydamos valgiaraštį, jis perskaitydavo ir kainas.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

Parinko Pr. Alš.

TORONTONT

Aukotojai. A.a. A. Skrebūno atminimui Ona ir Bronius Sergauciai paaukojo "T. Žiburiams" \$30. — A.a. Elenos Inkratienės atminimui vietoje gėlių Juozas ir Katarina Jauneikiai paaukojo "T. Žiburiams" \$20. — Kun. W. Valkavičius "T2" trisdešimtmečio proga paaukojo \$25. — A. a. Alfonso Skrebūno atminimui vietoje gėlių J. Juodikis "T2" paaukojo \$15.

Pašto patarnavimai laikraščiams negerėja. Iš "T. Žiburių" skaitytojų vis ateina nusiskundimai, kad pavėluotai gauna laikraštį. "T2" administracija yra daug kartų kreipusis į pašto vadovybę, prašydamą sutvarkyti laikraščio pristatymą skaitytojams, bet iki šiol pagerėjimo vis nematyti. Sparčiau eina pirmosios klasės ir oro pašto siuntos. Bet už tai reikia žymiai brangiau mokėti: už pirmąją klasę — \$36 (įskaitant prenumeratą), už oro pašta — \$44 (įskaitant prenumeratą).

Lenkų laikraštis "Kurier" Polsko-Kanadyjski vasario 25 išspausdino trumpą aprašymą Vasario 16-tosios priėmimo, su rengto Prisiikimo salėje, kur dalyvavo ir jo redaktorius W. Markiewicz. Aprašyme sakoma, kad toks priėmimas, kuriame

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų) ir Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos eilėse (jos sekretoriumi buvo 7 metus).

Grįžo į Lietuvą senosios ateivijos veikėjas Steponas Karvelis š.m. vasario 28 d. Jis yra 83 metų amžiaus, Kanadoje išgyvenęs 53 metus. Būdamas komunistiniu pažūrių platinio "Liaudies Balsa", dalyvavo Sūnu ir Dukterų Draugijos veikloje (buvo Toronto kuopos raštinku 13 metų)

Lietuvos vardas katedroje

Pamaldose už Lietuvą dalyvavo 1500 asmenų

Kovo 30, Verbu sekmdienį, 2.30 v.p.p., Toronto katalikų katedroje buvo surengtos pamaldos, prisimenant 40 metų trunkančią Lietuvos priespaudą ir meldžiant jai laisvę. Puvallandį prieš pamaldos pradėjo rinktis lietuvių organizacijų atstovai su vėliavomis, jungtinio choro nariai bei įvairių tarnybų pareigūnai. Nustatytu laiku katedra buvo pilnutėlė maldininku ne tik iš Toronto, bet ir iš kitų vietovių — Hamiltono, St. Catharines, Londono ir kt. Įėjus katedron procesijai, kurioje dalyvavo 15 kunigų su kardinolu Carteriu, pasigirdo jungtinio choro giesmė, kuri skambėjo didingai. Atėjus procesijai prie altoriaus, prasidėjo pamaldos: koncelebracinės Mišios, dalyvaujant dvylikai lietuvių kunigų ir prel. J. Tadarauškui.

Po atitinkamų Šv. Rašto skaitymų prabilo Toronto arkivyskupas kardinolas Gerald Emmet Carter, įvardindamas žodį tarus kun. J. Staškui. Kardinolas priminė, kad šiuo metu pasaulis liūdi Salvadore nužudytą arkivyskupą Romero, kuris tapo jėgos sutaupėjimo auka. Panašios jėgos auka buvo ir Lietuva prieš 40 metų. Šiais metais tokio smurto auka tapo ir Afganistanas. Sovietiniais tankams svarbėne yra nafta negu žmonės ir jų laisvė. Lietuva yra katalikiškas kraštas, prieš II D. karą turėjęs 85,5% katalikų, o ir likusi gyventojų dalis buvo tikintys krikščionys, išskyrus žydus. Sovietinė okupacija, paremta fizine jėga, įvedė dvasinę priespaudą. Daugelis lietuvių atsidūrė kalėjimuose, bet krikščionims tai nieko naujo — kalėjime sėdėjo ir šv. Paulius, ir daugelis kitų kovotojų už savo tikėjimą. Krikščionių ginklas yra dvasinė stiprybė, kurios lietuviams netrūkstama. Ir šios pamaldos tebebuvo įnašas į dvasinę kovą prieš smurtą. Pagrindinė jų atrama yra dvasinė stiprybė, vedanti į laimėjimą. Išeivijos pareiga yra padėti savo persekiojamiems broliams bei sėms Lietuvoje. Nešiotė savo tėvynę širdyje kaip brangenybę — baigė kardinolas Carteris.

Tokias mintis dėstė kardinolas kondensuotame savo žodyje. Po pamokslų jis sekė tolimesnė pamaldų eiga, ypač aukojimo maldas, kurios buvo skaitomos angliškai. Aukų nešėjai atėjo prie altoriaus nešini miniatiūrinį lietuvišką kryžiumi, palmėmis, "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika", vandeniu ir vynu. Visa tai buvo sudėta ant altoriaus.

Šv. Rašto skaitymus atliko — Vyt. Bireta, E. Gudinskienė, J. R. Simanavičius. Aukojimo maldas, pritaikytas kiekvienai atnašai, skaitė dr. J. Čuplinskienė.

Didingai skambėjo giedojimas jungtinio choro, kurį sudarė chorai — Lietuvos Kankinių parapijos, Hamiltono Aušros Vartų, Prisikėlimo ir "Aro". Diriguojamas V. Verikais, St. Gailevičiaus ir D. Deksnys-Powel, jis puikiai atliko keletą lietuviškų giesmių. Vargonavo J. Govėdas.

Baigiant pamaldas, kardinolui buvo įteikta dovana — dail. T. Valiaus paveikslas. Padėkojęs už dovaną, kardinolas suteikė palaiminimą lotyniškai. Tada išsiriškiavo baigiamajai procesijai gausios organizacijų vėliavos. Pasigirdo visų dalyvių giedamas Lietuvos himnas. Juo baigtos šios didžiai įspūdingos pamaldos, surengtos Kanados Lietuvių Katalikų Centro, kuriam pirminkauja Vyt. Bireta.

Pamaldose dalyvavo gen. Lietuvos konsulas dr. J. Žmuidzin, KLB pirm. J. R. Simanavičius, evangelikų kun. A. Žilinskas, įvairių organizacijų vadovai ir plačioji visuomenė. Visa tai rodė, kad Kanados lietuviai yra vieningi kovoje už religinę ir tautinę Lietuvos laisvę.

Pamaldų proga buvo dalinamos šaltos (brošiūros) anglų kalba ir "KLB Kronikos" angliški vertimai su mintimi, kad lietuviai tai perduotų savo bičiuliams kanadiečiams, nes tai pagrindinė informacija apie religinę būklę Lietuvoje.

Tuo būdu Tinkiosios Lietuvos Diena, kuri pirmąjį kovo sekmadienį buvo minima visose lietuvių parapijose, buvo vainikuota bendromis pamaldomis už Lietuvą.

TORONTO

Anapilio žinios

Didžiosios Savaitės pamaldos: D. Ketvirtadienį — 7 v. vakaro, D. Penktadienį — 3 v.p.p., D. Šeštadienį — 7 v.v. (ugnies, vandens šventinimas, Mišios už a.a. Tada Gugi ir a.a. Povilą Pečiūli), Velykų rytą — 7 val. Prisikėlimas (Mišios už a.a. Juozą Birgiolą), Velykų sekmadienio Mišios — 10 v.r. už a.a. Elena Kudžmaite, 11 v.r. — už a.a. Dovydą Gują ir a.a. Augustiną Jasiūną. Po Prisikėlimo pamaldų — velykinis parapijiečių susitikimas salėje.

Gavėnios rekolokacijos vedė kun. J. Duoba, marijonas, iš Čikagos. Jam priklausio nuostri padėka.

Praejusią savaitę Šv. Jono lietuvių kapinėse palaidotas a.a. Mėčys Kriščiūnas iš Prisikėlimo šventovės.

Lietuvių evangelikų liuteronų Išganytojų parapijos žinios

D. Penktadienio pamaldos — 11.15 v.r. su šv. Komunija. Giedos parapijos choras.

Velykų ryto pamaldos — 9.45 v. be Komunijos; giedos parapijos choras.

Praejusį sekmadienį pamaldose buvo prisiminta a.a. Ona (Jonušaitė) Bajorienė, kuri mirė Montrealyje kovo 10 d.; palaidota kovo 13 d., būdamą 94 metų amžiaus. Paliko liudinčius: dukras — Ona Kiaupienę Waterlo, Ont., Juliją Povilaitienę Toronte, Marę Brinkmann Vokietijoje; sūnus — Augustą ir Martyną Montrealyje; be to, šešis anūkus.

Kiekvienas parapijos narys skatinamas ne tik lankyti pamaldas kas sekmadienį, bet ir išklausti Dievo žodį bei priimti šv. Komuniją kiekvieną kartą, kai ji teikiama. Pamaldos yra centrinis parapijos veiksnys. Lietuviška parapija išsilaikys, jeigu jos nariai rimtai žvelgs į jos teikiamas Dievo malones. Jei norite lietuviškos evangeliškos parapijos, lankykite pamaldas kas sekmadienį.

K. CIBAS atlieka visus stalius darbus, taiso senus ir stato naujus namus už prieinamą kainą. Skambinti 534-3882 Toronte.

PARDUODAMAS VASARNAMIS SPRINGHURSTE — trys miegamieji, salonas, virtuvė, prausykla. Izoliuotas žiemai, apstatytas gražiais baldais, išklotas kilimais, tinkamas gyvenimui vasarą ir žiemą, elektrinis šildymas. Tiek kelios minutės nuo paplūdimio, arti Mėlynųjų Kalnų bei slidinėjimo. Naujas dvigubas garažas. Prašoma kaina \$33,900. Skambinti Mississauga tel. 279-9795.

Prisikėlimo parapijos žinios

Didžiosios Savaitės pamaldos: D. Ketvirtadienį — 7.30 v.v., D. Penktadienį — 3 v.p.p., D. Šeštadienį — 10 v.v. Velykų vigilijos apigios, 10.45 v.v. Prisikėlimo Mišios.

Adoracija: penktadienį nuo 4 iki 4.30 v.p.p. jaunučiai-tės ir jaunesnės ateitininkai-kės; nuo 4.30 iki 5 v.p.p. moksleiviai-vės ateitininkai; nuo 5 v. iki 5.30 studentai ateitininkai; nuo 5.30 iki 6 v.v. "Satrijos" skaučių tuntas; nuo 6 iki 6.30 v.v. parapijos kunigai; nuo 6.30 iki 7 v.v. seselės; šeštadienį nuo 6 v.v. iki 7 v.v. maldos būrelis; nuo 7 iki 7.30 tretininkai, nuo 7.30 iki 8 v. KLB Moterų Draugijos Prisikėlimo skyrius; nuo 8 iki 8.30 ateitininkai sendraugiai; nuo 8.30 iki 9 v.v. "Rambyno skautų tuntas; nuo 9 v. iki 9.30 sporto klubas "Aušra".

Velykų dieną Mišios — 8 v.r., 9 v., 10 v. ir 11.30 v.r. vakare Mišių nebus.

Ligoniai ir seneliai lankomi š ketvirtadienį.

Parapijiečiai ir lietuviai kviečiami 1981 metams salę išsinuomoti iki š.m. balandžio pabaigos. Po to bus nuomuojuama svetimtaučiams.

Naujam pianinui pirkti aukėjo J. O. Ražauskai \$25. Liturginiam drabužiams pirkti aukėjo: S. Miniotienė \$40, A. Kaiserienė \$20; parapijos reikalams aukėjo: K. Aranauskas \$50, M. Zemaitienė \$20, K. Saltyš \$20.

Dail. K. Žoromskio meno paroda, kurią globoja KLB Moterų Dr. jos mūsų parapijos skyrius, įvyks balandžio 26-27 d.d. Parodų salėje.

Metinė ateitininkų šventė įvyks balandžio 19-20 d.d. mūsų parapijos patalpose. Federacijos vadas J. B. Laučka skaitys paskaitą balandžio 19 d., 6 v.v.

Mišios: Velykų naktį už parapiją, už Mykolą Tabulėną ir už Antaniną Ribinskienę; Velykų dieną 8 v. už Edvardą Stankaitį, užpr. tėvai, 9 v. už Petrą Sidlauską, užpr. A. E. Sudikai, 10 v. trinitinkų intencija, užpr. valdyba, 11.30 už parapiją.

REIKALINGI nuolatiniams darbiu stalius, galintis dirbti prie mašinų bei varstoti ir kitas prie pakrovimo bei pakavimo. Turi turėti sąžiningumo rekomendacijas. Skambinti vakarais po 8 v.v. tel. 274-6373 arba 625-0512 Mississauga.

DABAR YRA GERAS LAIKAS užsakyti naujas ir atnaujinti jūsų pūkines antklodes (kaldras) ir pagalvėse betkokių dydžių ir rūšių. Tel. 787-9021 Toronte.

Maloniai kviečiame
visus tautiečius dalyvauti

metiniame

"Tėviškės Žiburių" BALIJE

• Meninę programą atliks "NERIJA" — lietuvių dainos vienetas iš Klevelando

BUS DVI LOTERIJOS — didžioji (su specialiais bilietais) ir mažoji (su įėjimo bilietais). Galėsite laimėti televizijos priimtuvą "Zenith" (spalvotą), žymių dailininkų paveikslus, keramikos kūrinius ir daug kitų vertingų dalykų. Čia rasite tradicinių lietuviškų valgių ir gėrimų bufetą

• Baliaus pradžia — 7 v.v., programos — 7.30 v.v.

Prisikėlimo parapijos bankelis bus uždarytas Didįjį Penktadienį ir Vėlykų sekmadienį.

Bus dvi loterijos balandžio 12, šeštadienį, metiniame "Tėviškės Žiburių" spaudos baliuje — didžioji ir mažoji. Didžiojoje loterijoje yra stambieji laimikiai — spalvotos televizijos priimtuvai, dailininkų paveikslai, keramikos dirbiniai ir t.t. Bilietai platinami iš anksto; jų kaina — \$3 už keturis. Jų bus galima gauti ir pačiame spaudos baliuje. Šioje loterijoje galės laimėti visi, kurie yra ar bus įsigiję bilietus, nors ir nedalyvavę baliuje. Mažoje loterijoje galės dalyvauti tik tie, kurie bus spaudos baliuje ir turės įėjimo bilietus (jie yra numeruoti). Joje taip pat yra vertingų laimikų. Tikimasi, kad bus ir Napoleono tortas.

"Atžalynas" kviečia visus atsilankyti į metinį parengiamą koncertą, šokus ir vakariene balandžio 19 d. Lietuvių Namuose. Bilietus galima įsigyti pas sekančius asmenis: G. Morikūniene 762-0174, A. Lukošienė 536-0911, V. Dauginį 533-1121.

Tėvų komitetas Lietuvių Tautodailės Instituto "T. Žiburių" spaudos balius loterijai paskyrė vieną egzempliorių dailininkų A. A. Tamoliūnų leidinio "Lithuanian National Costume". Leidinio kaina — \$25. Šis egzempliorius teks vienam iš laimingųjų spaudos balius dalyvių.

Lietuvių Namų žinios

LN valdyba kovo 22 d. posėdyje pasiskirstė pareigomis: pirm. A. Senkus, vicepirm. St. Kuzmas, išd. dr. J. Silvinas, sekret. T. Stanulis. Visuomeninės veiklos komisija: pirm. A. Šileika, nariai — B. Bedarfenė, A. Pacevičius. Statybos komisija: pirm. H. Lapas, nariai — O. Delkus, B. Jackus, M. Yčas, kuris yra ir jaunimo atstovas.

Visiems LN nariams ir kandidatams buvo paštu išsiųsti kvietimai į LN narių metinį susirinkimą, kuris įvyko kovo 16 d. Nemaža dalis šių pranešimų grįžo atgal, nes adresatai nebuvo surasti. LN prašo visus narius, kurie yra pakeitę savo adresus, neatidėliojant pranešti LN raštinei tel. 532-3311.

LN Moterų Būrelio metinis susirinkimas šaukiamas balandžio 20 d., 1 v.p.p., Gedimino pilies menėje.

LN ir LN Moterų Būrelis rengia Vėlykų stalą-pietus balandžio 13 d., 1 v.p.p., Karaliaus Mindaugo menėje. Dar yra likę keletas bilietų.

LN Moterų Būrelio rengiama dail. Jurgio Juodžio meno darbų paroda įvyks balandžio 12, šeštadienį, 4-7 v.v., balandžio 13, sekmadienį, 12-5 v.p.p., LN Gedimino pilies menėje.

LN šachmatininkų klubo visuotinis narių susirinkimas — balandžio 13, sekmadienį, 12.30, LN.

Vėlykų švenčių metu Lietuvių Namų raštinei ir svetainei "Lokys" bus uždaryti balandžio 4, penktadienį, ir balandžio 6, sekmadienį.

Pr. sekmadienio LN popietėje dalyvavo 200 asmenų. Svečių knygoje pasirašė: dr. K. Pavilnis iš Kvebeko, V. L. Kybartai, E. V. Sakai, J. J. Stanaičiai iš Hamiltono.

LIETUVIŠKA

gėlių krautuvė

savininkė V. SIMINKEVICIENĖ. Įvairiomis progomis skambinti į "Petals Florist" tel. 537-9070, vakarais tel. 763-6256. Adresas: 1574 Bloor St. W., Toronto, Ont., prieš Lietuvių Namus. Pristatymas į ligonines, laidotuvių namus ir t.t. Savininkė yra prityrusi vestuvinių gėlių tvarkymo srityje.

CANDLELIGHT CATERERS

SAVININKAI J. S. BUBULIAI

Baliai, vestuvės, sužadėtuvių, parengimai namuose ir įstaigose. Skambinti pirmadieniais, antradieniais, trečiadieniais ir vakarais po 9 v.v. tel. 667-8280 arba 667-8260 Toronte.

Maloniai kviečiame atsilankyti į
dailininko JURGIO JUODŽIO

meno darbų PARODA,

kuri įvyks š.m. balandžio 12-13 d. d.
Lietuvių Namų Gedimino pilies menėje

Parodos atidarymas — balandžio 12, šeštadienį, 4 v.p.p.
Lankomo valandos: balandžio 12, šeštadienį nuo 4 v.p.p. — 9 v.v., balandžio 13 sekmadienį, nuo 12 v. — 5 v.p.p.
Lietuvių Namų Moterų Būrelis

Balandis — solidarumo įnašų mėnuo. Kiekvienais metais stipresnės Toronto lietuviškas organizacijos pagal išgales remia Bendruomenės veiklą. Tačiau didžiausias pajamų šaltinis yra solidarumo įnašai. Apylinkės valdyba kreipiasi į bendruomenę, kad paremtų jos užsibrėžtus darbus ir visi sumokėtų šį penkių dolerių metinį įnašą. Tai galima atlikti darbo valandomis mūsų kooperatyviniuose bankeliuose. Tenai galite sumokėti metinį įnašą arba pasirašyti blanką, pagal kurį kiekvienais metais iš jūsų turimos sąskaitos bus atskaitomi penki doleriai. Taip pat balandžio 13, 20 ir 27 d.d., sekmadieniais, parapijose po pamaldų ir Lietuvių Namų popietėje įnašą galite sumokėti valdybos įgaliotiems rinkėjams. Taipgi betkada šį įnašą galite sumokėti apylinkės valdybos nariams.

Tenelieka nė vieno lietuviu Toronte nesumokėjusio solidarumo įnašo!

Apylinkės valdyba

Tautybių savaitei Karavanui grėsė skilimas, kai 15 tautybių sudarė atskirą organizaciją ir ėmė reikalauti reformų Karavane. Po ilgų derybų, tarpininkaujant miesto valdybos nariui A. Eggletonui, pavyko susitarti ir tuo būdu išvengti dvigubo festivalio. Sutarta: sudaryti prie Karavano vadovybės 17-kos narių patariamąjį komitetą, kurio pirmininkas įeis balsuojančių narių į Karavano vadovybę; sudaryti trijų nepriklausomų asmenų komisiją spręsti skundams paviljonų, kurių prašymai būtų atmetami. Dauguma nepatenkinimų su tais pasiūlymais sutiko.

Iš jų dalyvaus š. m. Karavane: arabai, australiečiai, — zelandiečiai, latviai, filipiniečiai, šveicarai, Kipro turkai. Kitos grupės dar nėra apsisprendusios. Karavano vadovybė taip pat pažadėjo išsiuntinėti metinę finansinę apyskaitą dalyvaujantiems paviljonams. Įėjimų pasų kaina palikta \$6.

Prieš minėtąjį susitarimą buvo surengta spaudos konferencija, kurioje Karavano atstovai — L. Kossaras ir C. G. Burtonas gana kietai laikėsi. "Globe and Mail" III. 21, aprašydamas šią konferenciją, paminėjo kritišką A. Juzukonio pastabą, kad tokia Karavano vadovų laikysena esanti nepateisinama.

MIKOLAINIS VALTERIS atlieka stalius, plytelių dėjimo, vonių, tualetų ir prausyklių įrengimo darbus už prieinamą kainą. Skambinti 769-5024, Toronte.

ISNUOJAMAI du kambariai, virtuvė ir atskira prausykla su baldais arba be baldų antrame aukšte, ramioje namo. Skambinti tel. 534-5039 Toronte.

FOTOGRAFAS.

Darau nuotraukas įvairiomis progoms. Skambinkite — JAUNIS BAKEVICIUS po 5 v.v. telefonu 766-5818 Toronte.

SPAUDOS

š.m. balandžio 12, Atvelykio
šeštadienį, ANAPILIO salėje

• Šokiams gros "Good Time Boys" orkestras

Bilietai — \$6, studentams — \$3 (galerijoje). Stalai rezervuojami iš anksto telefonu 275-4672. Bilietai gaunami "T2" administracijoje, sekmadieniais — parapijų salėse po pamaldų

LAUKIAME VISŲ IR IŠ VISUR!

RENGĖJAI

MONTREALQUE

Lituanistinės mokyklos tėvų komitetas 1980 m. balandžio 26 d. Aušros Vartų parapijos salėje rengia "Pavasario pobūvį". Lituanistinė mokykla veikia jau 30 metų. Per tą laiką mokyklą baigė daug mūsų jaunimo, kuris dabar savo vaiku atveža į mokyklą. Mokyklos išlaikymas yra surištas su nemažomis išlaidomis. Tėvų komitetas išsiuntinėjo aukų lapus. Pagal išgales paremkime lietuvių mokyklą savo auka ir ją atsiųskime tėvų komitetui. Taip pat nepamirškime "Pavasario pobūvio". Meninę dalį atliks buvę ir dabartiniai mokyklos mokiniai.

Tėvų komitetas pavaišins šilta vakariene su visais priedais. Linksmajai daliai yra pakviestas jaunimo orkestras.

Galės drauge linksintis trys kartos — tėvai, vaikai ir vaikaičiai. Visi Montrealio lietuviai kviečiami balandžio 26 d. į Aušros Vartų parapijos salę. Savo dalyvavimu jūs prisidėsite prie lituanistinės mokyklos išlaikymo.

Skaucū "Vaivorykštės" projekto rinktiniai tautodailės darbai su palydovėmis Danute Staškevičiene ir Irene Lukoševičiene kovo 22-23 d.d. buvo įjungti Kaziuko mugės Vasingtone. Ilgą kelionę atliko nauji ir erdvi savo automobiliu paslaugūs Kostas Toliušis, ir tai jau ne pirmą kartą. A. A.

"Gintaro" ansamblio plokštelės išleidimas, kadaise pradėtas Z. Lapino, šiuo metu tampa realia galimybe. Paskutiniame ansamblio vadovų ir gintarių tėvų komiteto susirinkime galutinai nusistatytą priimti Klareso Mrongowius, gyvenančios V. Vokietijoje, pažadėtą plokštelių finansavimą ir nedelsiant pradėti paruošiamuosius darbus: sudaryti komisią plokštelių leisti, aptarti liaudies instrumentų orkestro sudėtį ir plokštelių turinį.

"Gintaras" yra pasižadėjęs šiais metais koncertuoti Filadelfijoje-Pottsville, Toronte, Čikagoje ir spalio mėn. Hamiltone. Po šio pastarojo pasirodymo "Gintaras" sekančių šešių mėnesių laikotarpį rūpintis plokštelių išleidimu ir repertuaro atnaujinimu. I. M.

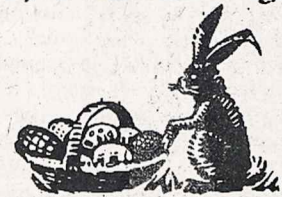
Milijoninį tiražą turintis mėnesinis žurnalas "Reader's Digest" turi atskiras laidas prancūzų, ispanų, italų ir kitomis kalbomis. Italijoje to mėnraščio laida š.m. kovo numeryje išspaudino ilgoką informacinį straipsnį apie mūsiškio Alain Stankės-Stankevičiaus knygą, kurioje jis gyvai pasakoja savo vaikystės pergyvenimus II D. karo metu. Dėlto buvę įjungti Kaziuko mugės Vasingtone. Ilgą kelionę atliko nauji ir erdvi savo automobiliu paslaugūs Kostas Toliušis, ir tai jau ne pirmą kartą. A. A.

K. L. Katalikų Moterų Dr.-jos
Montrealio skyriaus
šeštasis tradicinis

VELYKŲ STALAS

ruošiamas balandžio 13, sekmadienį,
po 11 v. pamaldų,
Aušros Vartų
parapijos salėje.

Suaugusiems \$7, moksleiviams \$5.

Greitas ir tikslus patarnavimas!

Tel. Bus.: 722-3545
Res.: 256-5355

PETRAS ADAMONIS
C. I. B.

GAISRAS • AUTOMOBILIAI • ATSAKOMYBĖ • GYVYBĖ

ADAMONIS INSURANCE AGENCY INC.

3907 A ROSEMONT BLVD., MONTREAL, QUE.

UTAS MONTREALIO LIETUVIŲ KREDITO UNIJA

1465 DE SEVE STREET, MONTREAL, QUE. H4E 2A8. Telefonas: 766-5827

MOKA UŽ:	DUODA PASKOLAS:
Einomąsias s-tas	Asmenines
Taupomąsias s-tas	Nekiln. turto
Pensijų planas	Čekių kredito
Term. ind. 1 m.	Investicines nuo
Trumpai, term ind. iki	

Duoda nemokamą gyvybės draudimą iki \$2,000 už taup. s-tos sumas. Nemokama gyvybės drauda iki \$10,000 už paskolos sumą.

KASOS VALANDOS:
1465 De Seve St., pirmadieniais, antradieniais ir trečiadieniais nuo 9 iki 3 v.; ketvirtadieniais nuo 12 iki 8 v.v.; penktadieniais nuo 12 iki 6 v.; sekmadieniais nuo 10.45 iki 12.45 v. Sekmadieniais nedirbama vasarą nuo gegužės 15 iki spalio 15 d. ir per visus ilguosius savaitgiolius.
3907-A Rosemount Blvd.: Ketvirtadieniais nuo 6 iki 8 valandos vakaro ir penktadieniais nuo 12 iki 6 valandos vakaro.